Περιοδος 2η,
Νο 26
Δεκεμβρης '93
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Σοσιαλιστικη Εργατικη Εφημεριδα

Σ'αυτο το φυλλο

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΕΔΕΚ σελ. 2
Ο ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΤΟ ΜΟΝΟ ΣΩΣΙΒΙΟ ΤΟΥ ΚΛΗΡΙΔΗ σελ. 3
ΟΙ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΓΕΡΙ σελ.4
ΙΤΑΛΙΑ: ΓΙΑΤΙ ΔΥΝΑΜΩΣΑΝ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ σελ. 5
Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΧΤΥΠΑ ΤΗΝ ΝΕΟΛΑΙΑ σελ. 6

ΟΙ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΝ ΤΗΝ...

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

Μαυρες γιορτες θα περασουν φετος χιλιαδες οικογενειες εργαζομενων που εχουν χασει την δουλεια τους. Καθε μερα ο καταλογος των απολυμενων μεγαλωνει.

Τις χιλιαδες των απολυμενων στην ενδυση ακολουθουν σημερα οι ξενοδοχοϋπαλληλοι, οι εργαζομενοι στα Ηνωμενα Εθνη, στη CYFELCO, στην ΕΤΚΟ, στην ΕΣΕΛ, στην ΕΜΕ, στη ΣΕΔΙΓΕΠ, ακομα και στον "ΑΣΤΡΑ" που εκλεισε και πεταξε στο δρομο δεκαδες εργαζομενους.

Δεν προκειται βεβαια για επιδημια, προκειται για ασυδοσια των αφεντικων. Η κυβερνηση δινει πρωτη το "καλο" παραδειγμα απειλωντας με απολυσεις στα Δημοσια Εργα, στην Ηλεκτρομηχανολογικη Υπηρεσια, στην Υδατοπρομηθεια και πаει λεγοντας.

Κανενας εργαζομενος δεν μπορει να νοιωθει σημερα σιγουρος για την δουλεια του οσα χρονια υπηρεσιας και αν εχει. Μαλιστα οι εργοδοτες εδειξαν οτι προτιμουν να απολυουν εργαζομενους με πολλα χρονια υπηρεσιας για να μπορουν αργοτερα να παιρνουν αλλους με πολυ μικροτερο μισθο.

Οι εργοδοτες ισχυριζονται οτι ειναι δικαιωμα τους να απολυουν, ακομα και να κλεινουν τις επιχειρησεις τους. Τους ειναι τελειως αδιαφορο αν ετσι ριχνουν στη δυστυχια χιλιαδες οικογενειες, ανατρεπουν τα σχεδια τους και τσακιζουν τα ονειρα τους. Δεν εχουν κανενα τετοιο δικαιωμα επειδη αποχτησαν ή κληρονομησαν μια επιχειρηση. Οτι αποχτησαν αυτοι, ο πατερας τους και ο παπους τους το ωφειλουν στη δουλεια και την εκμεταλλευση της εργατικης ταξης.

Μπορουμε και πρεπει να τους αντισταθουμε. Οι συντεχνιες πρεπει να οργανωσουν την αντισταση στις απολυσεις. Μεχρι τωρα οι ηγεσιες των συντεχνιων κρατουν σταση ανοχης και περιοριζονται στο να ζητουν καποιες αποζημιωσεις για τους απολυμενους ή εξηγησεις για τις απολυσεις. Τετοιες υποχωρησεις ομως προς τους μαστρους, τους αποθρασυνουν ακομα παραπανω. Στην ΕΜΕ οι εργαζομενοι δεχτηκαν να κλεισουν συμβαση με μικροτερα ωφελη απο οτι οι αλλοι εργαζομενοι στις επιχειρησεις της ΕΜΕ για να αποφυγουν τις απολυσεις με τις οποιες τους απειλουσε η διευθυνση. Μολις δυο μηνες μετα απολυεται σχεδον το ενα τριτο του προσωπικου.

Το μονο που μπορει να μας σωσει ειναι ο δικος μας αγωνας, οι απεργιες και οι καταληψεις των εργοστασιων. Ενα μετωπο ολων των εργαζομενων εναντια στις απολυσεις. Σε καθε εργοστασιο που γινονται απολυσεις να γινεται απεργια σε ολοκληρο τον κλαδο. Αυτο το μετωπο ειναι που πρεπει να οργανωσουν οι ηγεσιες των συντεχνιων και οχι να ψαχνουν συμβιβασμους και υποχωρησεις για να εξευμενισουν τα αφεντικα. Η μονη γλωσσα που καταλαβαινουν αυτοι, ειναι η γλωσσα του κερδους και αυτα ειναι που πρεπει να χτυπησουμε αν θελουμε να τους αντιμετωπισουμε αποτελεσματικα.

απεργιακες κινητοποιησεις σελ. 8-9

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΔΕΚ

ΤΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΒΑΘΑΙΝΟΥΝ

Το προγραμματικο και καταστατικο συνεδριο της ΕΔΕΚ που εγινε τον Νιοβρη εδωσε για λιγο την εντυπωση οτι κατι γινεται σ'αυτο το κομμα.

Η «Χαραυγη» προδημοσιευσε δυο μερες νωριτερα την ομιλια του Γ.Γ. της ΕΔΕΚ, του Τακη Χατζηδημητριου που θα εκανε στο συνεδριο. Ηταν πραγματι μια ομιλια εκπληξη απο τον Χατζηδημητριου. Εκανε κριτικη στο κομμα για την ταυτιση του με την πιο εθνικιστικη πολιτικη, για την θεση τους στις εκλογες, που με την ψηφο κατα συνειδηση στην πραγματικοτητα εδωσαν την νικη στον Κληριδη. Καλεσε το κομμα να προσπαθησει να αναζητησει συμμαχιες με τα αλλα κομματα της αντιπολιτευσης και κυριως το ΑΚΕΛ για να μην μπορεσει να σταθεροποιηθει η δεξια στην εξουσια και να μπορεσουν στις επομενες προεδρικες εκλογες να εκλεξουν τον δικο τους υποψηφιο.

Τι σημαινουν ολα αυτα. Ο Χατζηδημητρης που πολλες φορες στο παρελθον ηταν ο κυριος εκφραστης των πιο δεξιων θεσεων του κομματος, που πρωτοστατησε στο πνιξιμο καθε αμφισβητησης της πολιτικης της ηγεσιας της ΕΔΕΚ αλλαξε ξαφνικα;

ΚΡΙΣΗ

Οχι φυσικα. Απλως η ΕΔΕΚ βρισκεται στην χειροτερη της κριση. Τα εκλογικα της ποσοστα μετα την ηττα του μετωπου που εκανε με το ΔΗΚΟ στις προεδρικες εκλογες του περασμενου Φεβραρη δεν πρεπει να ξεπερνα το 6% με 7% σε συγκριση με το 11% που επαιρνε παλιοτερα. Αυτη η συρρικνωση του κομματος ειναι που ανοιξε τους ασκους του Αιολου μεσα στην ΕΔΕΚ.

Ο Χατζηδημητριου σωστα βλεπει οτι οι εθνικιστικες και δεξιες επιλογες απομονωσαν την ΕΔΕΚ απο τους οπαδους της. Ειναι πολλοι οι εδεκιτες που αγωνιστηκαν στα οδοφραγματα εναντια στους πραξικοπηματιες του «ελλας-ελληνων-χριστιανων» και της «ενωσης» που δεν ειδαν με καλο ματι την σωβινιστικη εξαρση στην πολιτικη της ΕΔΕΚ. Ειναι σιγουρο οτι πολλοι απο αυτους θα ενιωθαν αβολα με τις ελληνικες σημαιες που κουβαλα παντου η ΕΔΕΚ, την «ουδετεροτητα» στις προεδρικες εκλογες που αφησε ανοιχτο τον δρομο στο κομμα που εδωσε πολιτικη καλυψη και στεγη στους πραξικοπηματιες να κερδισει τις προεδρικες εκλογες. Πολλοι απο αυτους θα ενοιωθαν αβολα ακουοντας τον Λυσσαριδη να συναγωνιζεται τον Ματση, και τον αρχιεπισκοπο σε εθνικιστικες κορωνες και ελληνικοτητα. Τα ιδια και σημερα με το «νεο δογμα» του «συναποφασιζουμε» και της αποστολης ελληνικου στρατου στη Κυπρο. Ολα αυτα ειχαν το κοστος τους.

Στην πραγματικοτητα η προταση του Χατζηδημητριου προς την ΕΔΕΚ ειναι να ακολουθησει μια κλασσικη σοσιαλδημοκρατικη πολιτικη, παρομοια με αυτη που ακολουθα το ΑΚΕΛ. Να περιορισει τον εξαλλο εθνικισμο της και να παρουσιασει ενα αντιδεξιο προφιλ. Παραμενει βεβαια παντα πιστα προσκολλημενος στο κοινοβουλιο και τη μεταρρυθμιση του συστηματος και δεν βαζει καμια προοπτικη ανατροπης οχι μονο του συστηματος αλλα και της ιδιας της κυβερνησης. Η προταση για συνεργασια με το ΑΚΕΛ αφορα τις επομενες προεδρικες εκλογες το 1998.

Αν ο Χατζηδημητρης κοιταγε με το μισο του ματι προς τα αριστερα για την απαντηση στη κριση της ΕΔΕΚ, η πλειοψηφια της ηγεσιας του κομματος κοιταζε και με τα δυο ματια αποκλειστικα προς τα δεξια. Στην προταση για συνεργασια με την αριστερα προτειναν συνεργασια με ολα τα κομματα, δηλαδη ακομα και με τον Συναγερμο. Η ΚΕ μαλιστα εκανε προταση για να αλλαξουν το ονομα του κομματος και το εμβλημα και να ξεφορτωθουν στη πραγματικοτητα οτιδηποτε θα μπορουσε να δυσκολεψει αυτες τις συμμαχιες και τα δεξια ανοιγματα που ελπιζαν οτι θα τους φερουν φηφοφορους.

ΚΑΜΙΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

Φυσικα η προταση του Χατζηδημητριου ψηφιστηκε μονο απο ελαχιστους συνεδρους, αλλα δεν περασε και η προταση της Κ.Ε. για αλλαγη του ονοματος και του εμβληματος του κομματος. Ετσι η ΕΔΕΚ θα συνεχισει να κακοποιει την σφιγμενη γροθια, συμβολο της εργατικης ενοτητας και δυναμης που εχει στο εμβλημα της.

Η ΕΔΕΚ δεν μπορει να δωσει καμια προοπτικη στους αγωνιστες της εργατικης ταξης και της νεολαιας που σημερα θελουν να παλεψουν εναντια στην κυβερνηση της ανεργιας, της λιτοτητας και του σωβινισμου. Η προταση του Χατζηδημητριου ηταν μια ευχαριστη νοτα αλλα δεν μπορουσε να εχει καμια τυχη σε ενα κομμα που η σχεση του με την εργατικη ταξη γινεται ολο και πιο πλατωνικη.

Το καταστατικο συνεδριο δεν εδωσε καμμια απαντηση στην κριση της ΕΔΕΚ και ειναι αμφιβολο αν θα εχει καλυτερη τυχη το νεο συνεδριο που καλεστηκε για τον επομενο χρονο.

Μπορει η συγκρουση σημερα να αποφευχτηκε αλλα οι αγωνιστες που καποτε συγκινηθηκαν ειτε απο την αντισταση της ΕΔΕΚ στο πραξικοπημα ή τις σοσιαλιστικες δημαγωγιες και τις μαχητικες διακυρηξεις της και βρεθηκαν στο κομμα, σημερα θα πρεπει να νοιωθουν πολυ αβολα για το κατρακυλισμα της.

Η μονη προοπτικη που υπαρχει γι αυτους ειναι μια πολιτικη που να βαζει μπροστα την παλη εναντια στη δεξια, την προοπτικη της ανατροπης της συντηρητικης κυβερνησης Κληριδη. Που να ερχεται σε ρηξη μαζι της σε ολα τα μετωπα. Που να παλευει εναντια στον εθνικισμο και την ταξικη συνεργασια και να στηριζει τους εργατικους αγωνες. Μια επαναστατικη πολιτικη.

τουτο το καψονι μοιαζει να ειναι ολοκληρη ζωη

Ο αριθμος των στρατιωτων που χανουν την ζωη τους μεγαλωνει συνεχως. Οχι απο βολι «εχθρου» αλλα απο την εγκληματικη αδιαφορια και καταπιεση των στρατοκρατων και της κυβερνησης.

Πριν ενα μηνα ο 18χρονος Βλασης Μουζουρης ενω επλενε αυτοκινητα της Εθνικης Φρουρας, σκοτωθηκε απο ηλεκτροπληξια. Η ηλεκτρικη μηχανη πού χρησιμοποιουσε αντι για ασφαλεια ειχε ασημοχαρτο τσιγαρου! Για δυο μηνες οι υπευθυνοι του στρατοπεδου ενω το γνωριζαν συνεχιζαν να διατασουν στρατιωτες να χρησιμοποιουν την ελλατωματικη μηχανη. Ηδη ενας στρατιωτης ειχε παθει πιο πριν ηλεκτροπληξια αλλα την γλυτωσε, ενω τριτος που αρνηθηκε να χρησιμοποιησει την ιδια μηχανη πληρωσε την «απειθαρχεια» του με 5 μερες φυλακη.

Πριν προλαβει να βγει το πορισμα για το θανατο του Βλαση, ενα αλλος στρατιωτης, ο Χριστος Δημητριου, αυτοκτονησε γιατι οπως ο ιδιος εγραψε σε γραμμα δεν αντεχε την καταπιεση και αδικη φυλακιση απο την διοικηση του στρατου.

Βεβαια δεν ειδαμε διαδηλωσεις «αγανακτησης και θυμου» με αφορμη τον θανατο αυτων των στρατιωτων, οπως εγινε στην περιπτωση του στρατιωτη Θανου Κλεοβουλου που σκοτωθηκε απο Τουρκο στη γραμμη αντιπαραταξης πριν μερικους μηνες. Και ομως οσο στυγνη δολοφονια ηταν εκεινη του Θανου αλλο τοσο ηταν και του Βλαση και του Χριστου και τοσων αλλων νεων που εχασαν την ζωη απο «ατυχημα στο στρατο ή γιατι δεν αντεξαν την στρατιωτικη καταπιεση. Μηπως οι ευθυνες ειναι μικροτερες επειδη το βολι αυτη την φορα ηταν ελληνικο και οχι τουρκικο;

εν' δυο... κατω

Οι αυτοκτονιες και τα «ατυχηματα», ξεσκεπαζουν την ωμη πραγματικοτητα του- στρατου. Τυφλη υπακοη, ακομα και αν προκειται για κατι ριψοκινδυνο, καψονια, παραλογισμος και τσαλαπατιμενη προσωπικοτητα απο την καταπιεση του καθε καραβανα. Μεσα σε αυτες τις φρικτες συνθηκες καποιοι βλεπουν σαν «λυτρωση» την αυτοκτονια και τον θανατο. Η ευθυνη ομως βαραινει την στρατιωτικη καταπιεση και τους διοικητες και οχι τους νεους που δεν αντεχουν σ' αυτο το βρωμικο στρατιωτικο συστημα.

Την σκληρη στρατιωτικη καταπιεση μαρτυρουν οχι μονο οι αυτοκτονιες και τα ατυχηματα που αυξηθηκαν αλλα και οι λιποταξιες που παρατηρουνται. Επισης πολλες «εθελοντριες» στρατιωτινες που αρχικα δελεαστηκαν απο τα πολλα οικονομικα και αλλα κινητρα που εδωσε η κυβερνηση για να τις πεισει να καταταγουν τωρα που ειδαν τι θα πει στρατος, τα παρατησαν.

Οι επικηδειες μπαντες υποκρισιας και οι στρατιωτικες τιμες με τις οποιες θαβουν τους νεαρους στρατιωτες δεν μπορουν να κρυψουν την βαρβαροτητα ενος στρατου που μετατρεπει τους στρατιωτες σε μια απροσωπη, πειθαρχιμενη και υποτακτικη μαζα ετοιμη να σκοτωθει και να σκοτωσει.

Η 26μηνη θητεια και οι ατελειωτες εφεδριες μετα το στρατο, τα τεραστια ποσα για εξοπλισμους, το χαρατσι για την «αμυνα» και τωρα η προσπαθεια για καθοδο ελληνικης μεραρχιας, δειχνουν καθαρα την πολεμοκαπηλη διαθεση της κυβερνησης και των στρατοκρατων.

Η στρατικοποιηση της ζωης μας δεν μπορει να φερει πιο κοντα την ειρηνη, ουτε να σταματησει μια νεα σφαγη. Το παραμυθι οτι ο στρατος ειναι αναγκαιος για να αποτρεψει νεους πολεμους ειναι παραμυθι που το σερβιρουν ολοι οι στρατοκρατες της γης, απο τον Μπους που αιματοκυλησε το Ιρακ, ως τους κινεζους χασπηδες της πλατειας Τιεν Αν Μεν και μεχρι και τον Κληριδη που ζητα την καθοδο ελληνικης μεραρχιας. Οταν υπηρχε εδω η ελληνικη μεραρχια απο το '64 μεχρι το '68, δεν ειχαμε καμια ειρηνη. Αντιθετα εκεινη η περιοδος συμαδευτηκε απο συνεχεις συγκρουσεις και πολεμους με αποκορυφωμα την σφαγη του τουρκοκυπριακου χωριου της Κοφινου. Ο στρατος ειναι για να εξυπηρετει τα συμφεροντα και τα σχεδια της αρχουσας ταξης και των στρατοκρατων και οχι το δικαιο και την ειρηνη. Γι αυτο χρειαζεται την τυφλη υπακοη και πειθαρχια. Πως αλλοιως θα μπορουσαν να στειλουν νεολαιους να σφαξουν γερους στη Κοφινου, πως θα μπορουσαν να τους στειλουν τον Νιοβρη του '73 εναντια στο εξεγερμενο Πολυτεχνειο, πως θα μπορουσαν να τους βαλουν να κανουν οσα εκαναν στις 15 Ιουλη του '74.

αντισταση

Δεν πρεπει να δωσουμε την παραμικρη υποστηριξη και ανοχη στη κυβερνηση και τους στρατοκρατες για την καταπιεση των στρατιωτων. Αντιθετα πρεπει να καταγγειλουμε οτι οι αυτοκτονιες των στρατιωτων ειναι δολοφονιες των στρατοκρατων. Καθε δυναμωμα του στρατου κανει το προβλημα χειροτερο για την νεολαια και φερει τον κινδυνο του πολεμου πιο κοντα.

Το εργατικο κινημα πρεπει να αγγαλιασει τους φανταρους και να υποστηριξει τον ελευθερο συνδικαλισμο των στρατιωτων. Πρεπει να παλεψει για μειωση της θητειας, καταργηση της εφεδρειας, εναντια στην «εκτακτη εισφορας για την αμυνα», και τους στρατιωτικους εξοπλισμους.

Αυτος ειναι ο μονος δρομος για να σταματησουν οι στρατιωτες να χανουν την ζωη τους για χαρη των συμφεροντων της αρχουσας ταξης και των στρατοκρατων που ειναι παραλληλα και αγωνας εναντια στο πολεμο.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΣΑΛΙΧ

Ο τουρκοκυπριος διεθνιστης και μαχητης της επαναπροσεγγισης Σαλιχ Ασκερογλου καταδικαστηκε τον περασμενο μηνα απο τουρκοκυπριακο στρατοδικειο σε 3 χρονια και 3 μηνες φυλακιση με τις κατηγοριες αρνησης στρατευσης και προδοσιας, επειδη αρνηθηκε να υπηρετησει στον στρατο.

Μεχρι πριν λιγο ζουσε στην νοτια Κυπρο, οπου συμμετειχε ενεργα στην δημιουργια και τη δραση της Επιτροπης Υπερασπισης των Δικαιωματων των Τουρκοκυπριων. Οι διωξεις αναγκασαν τελικα τον Σαλιχ να παει στον βορρα, παρολο που ηξερε οτι θα συλληφθει και θα φυλακιστει.

Η ελληνοκυπρια συντροφισσα του Γιωτα πηγε αρχικα μαζι του στον βορρα, απο οπου διωχθηκε, ενω οι τουρκοκυπριακες αρχες κρατησαν το διαβατηριο της. Η κυβερνηση Κληριδη αρνειται να τις βγαλει αλλο διαβατηριο, με την γελοια δικαιολογια οτι δεν το εχει χασει.

Στις 14 Δεκεμβρη διοργανωνεται στις 9 μμ παρτυ για συμπαρασταση στον Σαλιχ και την Γιωτα, στο «Ανώνυμο» (πρωην δισκοθηκη TRENDS) στη Μακεδονιτισσα. Καθε δημοκρατης και υποστηρικτης της επαναπροσεγγισης πρεπει να το υποστηριξει.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Ο ΚΛΗΡΙΔΗΣ ΑΝΑΖΗΤΑ ΣΤΗΡΙΞΗ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ

Η επιστροφη του Κληριδη απο την Αθηνα με το νεο «δογμα» του «συναποφασιζουμε» και της «ενταξης της Κυπρου στον ενιαιο αμυντικο χωρο της Ελλαδας» παρουσιαστηκε απο τον δεξιο τυπο και τα κομματα της συγκυβερνησης σαν μια σημαντικη εξελιξη στο κυπριακο.

Στη πραγματικοτητα το νεο δογμα δεν ειναι καθολου νεο. Τα ιδια περιπου ισχυουν εδω και πανω απο δεκα χρονια στις σχεσεις της Αθηνας με την Λευκωσια. Οι ελληνοκυπριοι καπιταλιστες με εξαιρεση μερικες σπανιες περιπτωσεις ουσιαστικα συναποφασιζαν με τους ελληνες ομολογους τους για την ταχτικη που θα ακολουθουσαν στο κυπριακο, ενω ο Παπανδρεου ειχε δηλωσει απο χρονια οτι οποιαδηποτε προελαση στη Κυπρο θα εθεωρειτο ως αιτια πολεμου με την Τουρκια.

Εκεινο που πραγματικα ειναι νεο, ειναι ο τροπος που προβληθηκαν αυτα τα δεδομενα που ισχυουν ετσι και αλοιως απο καιρο. Οι συζητησεις εγιναν με τις μεγαλυτερες τυμπανοκρουσιες και προβολη. Αν το προβλημα τους ηταν απλα να φερουν ελληνικο στρατο στη Κυπρο θα τον εφερναν σιωπηρα και μυστικα οπως εφεραν την μεραρχια το '64. Ομως ειναι αμφιβολο αν ο ελληνικος καπιταλισμος αντεχει σημερα νεες εξορμησεις στη Κυπρο. Ο Παπανδρεου και οι ελληνες καπιταλιστες μοιαζουν περισσοτερο να θελουν σωσιμο οι ιδιοι παρα να μπορουν να σωσουν τον Κληριδη και τους ελληνοκυπριους ομολογους τους.

Εκεινο που αναζητα ο Κληριδης και η συγκυβερνηση ειναι στηριξη στον εθνικισμο για να αντιμετωπισουν τις αντιφασεις και τα αδιεξοδα στα οποια βρισκονται.

ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ

Ενα σχεδον χρονο μετα την εκλογη της η κυβερνηση Κληριδη δεν εχει καταφερει ακομα να σταθεροποιηθει στην εξουσια. Η συγκυβερνηση του ΔΗΣΥ με το ΔΗΚΟ μοιαζει περισσοτερο με ακροβατικο νουμερο σε σκοινι παρα με μια ισχυρη διακυβερνηση που φιλοδοξει να λυσει τα προβληματα του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου οπως θα ηθελε ο Κληριδης και το κομμα του.

Οι μεγαλυτερες αντιφασεις της συγκυβερνησης ειναι στη ταχτικη για το Κυπριακο. Ο Ρολανδης ενας απο τους πιο χαρακτρηριστικους οπαδους της «ρεαλιστικης πολιτικης» και συμμαχος του Κληριδη σε σχολιο του στο Φιλελευθερο περιγραφει ακριβως μια απο αυτες τις αντιφασεις. Λεει: *«περιμενουμε και εκφραζουμε την ευχη να κερδισουν τις τουρκοκυπριακες εκλογες οι πιο διαλλαχτικες δυναμεις για να ανοιξει η πορτα μιας ουσιαστικης διαπραγματευσης. Παρομοια ευχη εξεφρασε προσφατα και ο Κυβερνητικος Εκπροσωπος Γ. Κασουλιδης. Το μεγαλο ερωτημα ειναι το εξης: Αν πραγματι κερδισουν τις εκλογες οι πιο διαλλαχτικες δυναμεις των τουρκοκυπριων και αν αυτες οι δυναμεις ειναι διατεθειμενες να διαπραγματευτουν με θετικοτητα τα διαφορα εγγραφα που βρισκονται στο τραπεζι του ΓΓ των Η.Ε., τι θα γινει τοτε με την δικη μας πλευρα;»* Πραγματι τι θα γινει;

Τετοια αδιεξοδα ειναι που αντιμετωπιζει ο Κληριδης, που μεχρι πριν τις εκλογες ηταν ο κυριος εκπροσωπος του «ρεαλισμου» και του «ενδοτισμου». Για αυτο η απορριπτικη στροφη του λιγο στις εκλογες χαρακτηριστηκε σαν «προεκλογικη μεταμφιεση». Σημερα ομως ο Κληριδης φαινεται να συνεχιζει την μεταμφιεση παρα το οτι οι εκλογες τελειωσαν εδω και πολλους μηνες. Αυτο δεν ωφειλεται μονο στο οτι θελει ετσι να κρατα τις λεπτες ισορροπιες μεσα στη συγκυβερνηση αλλα γιατι και ο ιδιος ο «ενδοτισμος» βρισκεται σε κριση. Το οικονομικο θαυμα που εδινε τη δυνατοτητα για σχεδια οικονομικης αλωσης της βορειας Κυπρου, σημερα εχει ξεφτισει τελειως και βαζει σε σοβαρη αμφισβητηση την δυνατοτητα πραγματοποιησης τους.

Η οικονομικη κριση χειροτερευει ακομα τις αντιφασεις και προκαλει καυγαδες μεσα στην αρχουσα ταξη. Ηδη κυκλοφορουν φημες οτι ο Φ. Οικονομιδης υπουργος Οικονομικων, προκειται να αντικατασταθει, ενω ο ιδιος με εμμεσο τροπο εδειξε οτι περιμενει να φυγει. Παρομοιες φημες κυκλοφορουν και για την υπουργο Παιδειας.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ

Το ΑΚΕΛ παρα το οτι διαφωνησε με το «νεο δογμα» και κυριως με τον τροπο που αυτο προβληθηκε, γιατι οπως ειπε «υποβαθμιζει την αυτονομια της Κυπριακης Δημοκρατιας» περιοριζεται σε τυπικη και κυριως εθνικιστικη κριτικη στην Κυβερνηση. Καταγγελλει τον Κληριδη οτι δεν ενημερωνει το εθνικο συμβουλιο και οτι δεχτηκε να συμπεριληφθει στα μετρα αποκαταστασης εμπιστοσυνης το ανοιγμα του αεροδρομιου Λευκωσιας.

Το ΑΚΕΛ ουσιαστικα ζητα απο τον Κληριδη να επιστρεψει στην παλια πολιτικη του στο Κυπριακο και δηλωνει ετοιμο να τον στηριξει αν το κανει. Αναζητα δεξιες συμμαχιες και προσπαθει να μπει σφηνα στη συγκυβερνηση για να πιεσει τον Κληριδη. Ειναι χαρακτηριστικο οτι καλεσε το ΔΗΚΟ να παρει μερος στη πορεια που οργανωσε εναντια στις Βρεττανικες Βασεις στις 21 του Νιοβρη χαρακτηριζοντας την σαν «ξεκαθαρα αντικατοχικη». Τα αδιεξοδα αυτων των συμμαχιων φανηκαν για αλλη μια φορα οταν το ΔΗΚΟ αποχωρησε απο την οργανωτικη επιτροπη μετα που η κυβερνηση χαρακτηρισε την πορεια «αχρειαστη» και τις Βασεις «φιλειρηνικες».

Για χαρη αυτων των συμμαχιων και της εθνικης ενοτητας το ΑΚΕΛ υποβαθμιζει τους εργατικους αγωνες και περιοριζει τα εργατικα αιτηματα. Η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια εχει δεχτει τον ενα συμβιβασμο μετα τον αλλο. Περυσι ανακοινωσαν οτι θα διεκδικησουν αυξησεις μεγαλυτερες απο την παραγωγικοτητα γιατι μειωθηκε το μεριδιο των εργαζομενων στο εθνικο εισοδημα και φετος ξαναγυρισαν παλι πισω. Τι εγινε μηπως αυξηθηκε το μεριδιο των εργαζομενων στο εθνικο εισοδημα, οχι βεβαια, μαλλον μειωθηκε παραπανω.

Η ΕΔΕΚ χαιρετησε την επισκεψη του Κληριδη στην Αθηνα και το «νεο δογμα» και δινει στηριξη στην κυβερνηση για να το εφαρμοσει.

Ολα αυτα σε μια εποχη που ο ελληνοκυπριακος καπιταλισμος αντιμετωπιζει τα χειροτερα προβληματα απο την εποχη του πολεμου του '74 και ενω Κυβερνηση και εργοδοτες προσπαθουν να φορτωσουν τα βαρη της κρισης στη πλατη της εργατικης ταξης. Εχουν εξαπολυσει μια αγρια επιθεση στο βιοτικο επιπεδο και τις καταχτησεις των εργαζομενων, με φορολογιες, αυξησεις των τιμων, περικοπες των κοινωνικων παροχων, παραβιαση των συμβασεων, καταργηση κεκτημενων και μαζικες απολυσεις.

Οι ανεργοι πλησιαζουν τις δεκα χιλιαδες ξεπερνωντας καθε προηγουμενο απο το '74 ενω αλλες τρεις χιλιαδες θα προστεθουν αυτη την περιοδο εξαιτιας του κλεισιματος, ή της αναστολης εργασιων πολλων ξενοδοχειων.

ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Αν οι ηγεσιες των κομματων της αντιπολιτευσης δινουν πιστωση στον Κληριδη και στηριζουν την εθνικη ενοτητα, η εργατικη ταξη φαινεται να μην εχει καμια διαθεση να του δωσει το παραμικρο.

Τους τελευταιους μηνες εχουν ξεσπασει μια σειρα απο απεργιες κυρια εναντια στις απολυσεις οπως στους εργαζομενους στα Ηνωμενα Εθνη, τη Συφελκο, τα κρασια ΕΤΚΟ, το ξενοδοχειο Απολλωνια και αλλου. Απεργιες εμφανιστηκαν και σε αλλα εργοστασια που οι εργοδοτες προσπαθησαν να παραβιασουν τις συλλογικες συμβασεις και τη συμφωνια για μειωση του ωραριου.

Οι περισσοτερες απο αυτες ηταν αυθορμητες και ξεκινουσαν απο τις τοπικες επιτροπες των εργατων, και πολλες φορες εναντια στην θεληση των γραφειοκρατων των συνδικατων που τις αφησε απομονωμενες και ανοργανωτες και χαθηκαν.

Αντιδρασεις συναντα η κυβερνηση και απο καθηγητες και μαθητες στη προσπαθεια της να επιβαλει μεταρρυθμισεις στην εκπαιδευση προωθοντας ενα συστημα καπιταλιστικου εκσυχρονισμου στα σχολεια. Ακομα η προσπαθεια της να επιβαλει την αστυνομευση στα στεκια που συχναζει η νεολαια προκαλεσε την συγκρουση εκατονταδων νεολαιων με την αστυνομια στη περιοχη που ειναι συγκεντρωμενες οι δισκοθηκες στη Λευκωσια.

Αντιδρασεις βρισκει σχεδον σε καθε μετρο που παιρνει. Η αποφαση της για δημιουργια σταθμου λυματων στο Γερι οδηγησε στο ξεσηκωμο ολοκληρου του χωριου που συγρουστηκε με τα ΜΑΤ.

Ο θυμος και η αγανακτηση της νεολαιας και της εργατικης ταξης βγαινει σε καθε ευκαιρια. Αγανακτηση που δεν προερχεται μονο απο αριστερους αλλα και απο κομματια που ελεγχονταν παραδοδιακα απο την δεξια. Χαρακτηριστικο παραδειγμα η ανακοινωση που εβγαλε εναντια στην προσληψη των 62 η συνδικαλιστικη οργανωση των καθηγητων που ελεγχεται σε μεγαλο βαθμο απο τα κομματα της συμπολιτευσης, ενω ο Αναστασιαδης του Συναγερμου αναγκαστηκε να αποχωρησει απο εκδηλωση των επιθεωρητων δημοτικης εκπαιδευσης οταν ομιλητης καταγγειλε την κυβερνηση για την αποφαση της για τους 62.

Μπορει αυτες οι αυθορμητες κινητοποιησεις της εργατικης ταξης και της νεολαιας να εμειναν ασυντονιστες και ανοργανωτες και να μην καταφεραν να αναγκασουν την κυβερνηση και τους εργοδοτες να υποχωρησουν, αλλα μεσα απο αυτες βγαινουν οι αγωνιστες της εργατικης ταξης και τις νεολαιας, που θα μπορεσουν να στηριξουν τους αυριανους αγωνες.

Ειναι ενας κοσμος που ζητα απαντησεις και εξηγησεις και που θελει να δωσει την κοντρα με την κυβερνηση της λιτοτητας και της ανεργιας. Ειναι ενας κοσμος που μπορει και πρεπει να κερδιθει στις επαναστατικες ιδεες και την επαναστατικη οργανωση.

Σας περιμενουμε στο...

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΠΑΡΤΥ ΜΑΣ

ΣΤΙΣ 17 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Στο χωρο της Λαϊκης Σκηνης που διαρυθμιστηκε για την περιπτωση.

Φαϊ ποτο και ζωντανη μουσικη

Πλατεια Πλατανος στο Καϊμακλι

τιμη με φαγητο 3.5 λιρες

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

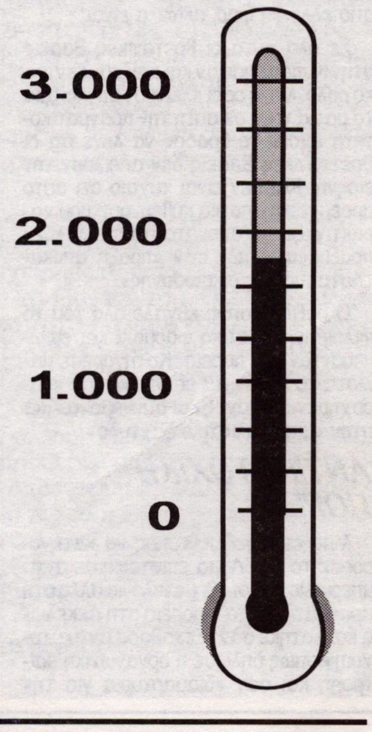

Η οικονομικη εξορμηση μας εχει μπει στην τελικη ευθεια μια και φτασαμε στο τελευταιο μηνα. Μεχρι τωρα συγκεντρωσε το ποσο των 1756 λιρων.

Στοχος μας ειναι να φτασουμε τις 3000 λιρες μεχρι το τελος του 1993. Ελπιζουμε οτι με το Πρωτοχρονιατικο παρτυ που διοργανωνουμε στις 17 Δεκεβρη θα φτασουμε και θα ξεπερασουμε αυτο το στοχο.

Ευχαριστουμε τους συντροφους και συντροφισσες για τις εισφορες τους και ελπιζουμε οτι οχι μονο θα συνεχισουν να προσφερουν γενναιοδωρα αλλα θα κινητοποιηθουν για να εχουμε ενα πετυχημενο παρτυ και μια καλη "συγκομιδη" στις 17 του Δεκεβρη.

Οι αγωνες που δινει η "Εργατικη Δημοκρατια" στηριζονται αποκλειστικα σε αυτη την ενισχυση.

ΓΕΡΙ

η πιο φτηνη λυση ειναι η μολυνση

Η περιοχη Βαθια Γωνια στο Γερι κατω απο αστυνομικη κατοχη και τρομοκρατια

Στις 24 Νοεμβρη οι κατοικοι του Γεριου συγκρουστηκαν με την αστυνομια στη περιοχη "Βαθια γωνια", 2 χλμ εξω απο το Γερι. Οι κατοικοι ειχαν κινητοποιηθει για να εμποδισουν τις μπουλντοζες ν'αρχισουν δουλεια για την εκσκαφη των δυο ανοικτων δεξαμενων βιομηχανικων και οικιστικων λυματων.

Μεγαλη αστυνομικη δυναμη απο 200 περιπου αστυνομικους προσπαθησε να εμποδισει τον κοσμο να φτασει στους εκσκαφεις. Την ιδια στιγμη στρατιωτες μετεφεραν συρματοπλεγματα κι εκλεισαν τις προσβασεις στη περιοχη. Η συγκρουση ηταν αναποφευκτη. Επεσε ξυλο κι εγιναν συλληψεις. Η αστυνομια προσπαθησε να επιβαλει με βιαιο τροπο την αποφαση της κυβερνησης για τη δημιουργια των ανοικτων δεξαμενων που θα μολυνουν ακομα περισσοτερο τη περιοχη η οποια ηδη εχει προβληματα απο καρκινογονα καλωδια υψηλης τασης και απο τα κτηνοτροφικα υποστατικα με αμεσες επιπτωσεις στην υγεια των κατοικων.

Οι ανοικτες δεξαμενες που δεχονται λυματα χωρις καμμια επεξεργασια δε δημιουργουν μονο προβλημα δυσοσμιας αλλα μπορουν να δημιουργησουν τοξικα αερια, ενω σταδιακα μπορουν να προκαλεσουν μονιμη καταστροφη του εδαφους, να μολυνουν το νερο και να μπουν στον οικολογικο κυκλο. Εξ αλλου, οπως ειχε δηλωσει εμπειρογνωμονας της Επιτροπης Αγωνα, οι αρμοδιοι οχι μονο δεν εκαναν καμμια ολοκληρωμενη περιβαλλοντικη μελετη αλλα θα χυνονται στις ανοικτες δεξαμενες και βαρια μεταλλα απο τις βιομηχανιες τα οποια ειναι καρκινογονα.

Η βια της κυβερνησης

Στις 1/11 απροειδοποιητα και πισω απο τις πλατες των κατοικων της περιοχης αρχισαν οι εργασιες στη "Βαθια γωνια" για το ανοιγμα των δεξαμενων. Οι κατοικοι του Γεριου κινητοποιηθηκαν και εστησαν συντονιστικη επιτροπη αγωνα. Μετα απο διαμαρτυριες, αντιδρασεις, μεσολαβησεις βουλευτων κλπ. στις 24/11 ξαναρχισαν οι εργασιες πραγμα που οδηγησε στα επεισοδια.

Οι συγκρουσεις με την αστυνομια ειχαν σαν αποτελεσμα να σταματησουν οι εργασιες για μερικες μερες ενω συνεχιστηκαν οι διαβουλευσεις. Σ'αυτο το διαστημα φανηκε οτι η αποφαση της κυβερνησης ηταν αμετακλητη στο θεμα των δεξαμενων. Αλλο τοσο ομως αποφασισμενοι ηταν και οι κατοικοι του Γεριου που δεχονται να γινει βιολογικος σταθμος 1 χλμ μακρυτερα απο τη Βαθια γωνια αλλα δε δεχονται με κανενα τροπο την υπαρξη ανοικτων δεξαμενων. Ωστοσο αρμοδιοι του Συμβουλιου Βελτιωσεως Γεριου μας πληροφορησαν οτι αποφασιστηκε να μη ερθουν σε αντιπαραθεση με την αστυνομια αλλα να συνεχισουν τον αγωνα τους με αλλους "ειρηνικους" τροπους.

Οπως φανηκε, αυτη η αποφαση ανοιξε το δρομο στη βια της κυβερνησης και απο τη Δευτερα 29/11 οι μπουλντοζες αρχισαν ανενοχλητες να δουλευουν εντατικα για το ανοιγμα των δεξαμενων με την προστασια της αστυνομιας. Ολη η περιοχη αποκλειστηκε με συρματοπλεγματα και πανω απο 100 αστυνομικοι φρουρουν τη περιοχη ολο το 24ωρο με αντιδιαδηλωτικο εξοπλισμο, αστυνομικα αυτοκινητα και κλουβες.

Το προβλημα των λυματων δεν ειναι μονο στο Γερι. Τα Κελλια, η Ποταμια κι ενα σωρο αλλοι τοποι χρησιμοποιουνται για να ριχνονται ακατεργαστα λυματα και να μολυνουν τον αερα, το νερο, τις τροφες μας. Η κυβερνηση προσπαθει να λυσει με το πιο φτηνο τροπο το προβλημα των λυματων. Χαρακτηριστικα ενας κατοικος ειπε τα εξης: "*για να εξυπηρετησουν 6 καπιταλιστες βαζουν σε κινδυνο τη ζωη 6.000 ανθρωπων*".

Η σημερινη τεχνολογια μας επιτρεπει να λυσουμε το προβλημα των λυματων χωρις καμμια επιπτωση στην υγεια μας. Δεν υπαρχουν βιομηχανικα ή οικιστικα λυματα (εκτος απο τα ραδιενεργα) που δεν μπορουν να επεξεργαστουν ετσι ωστε να μετατραπουν σε νερο, σε χρησιμες ή ανωδυνες ουσιες. Αυτο ομως που καθοριζει αν θα γινει αυτη η επεξεργασια ή οχι ειναι αποκλειστικα και μονο το κοστος και το κερδος των καπιταλιστων. Οι προτεραιοτητες της κυβερνησης φαινονται απο τα 6 εκατ. λιρες που ξοδευτηκαν σε 5 μερες για τη διοργανωση της Συνδιασκεψης της Κοινοπολιτειας!

Ετσι, ο πιο φτηνος τροπος για τα λυματα ειναι οι ανοικτες δεξαμενες. Αυτον τον τροπο λοιπον προσπαθουν να επιβαλουν με τη βια. Βεβαια η κυβερνηση μπροστα στη πιεση των κατοικων υποσχεται οτι ο βιολογικος σταθμος για την επεξεργασια των λυματων θα λειτουργησει σε 18-24 μηνες. Ειναι γνωστο ομως οτι το 1985 τα ιδια προβληματα αντιμετωπιζαν και οι κατοικοι Ποταμιας. Και τοτε, οπως και τωρα η κυβερνηση ειχε υποσχεθει να λειτουργησει βιολογικο σταθμο συντομα. Απο τοτε περασαν 8 χρονια και τιποτα δεν εγινε. Τα ιδια εκανε στα Κελλια τα ιδια παντου.

Δυναμικοι αγωνες

Ωστοσο οι αγωνες που εγιναν στο εργοστασιο ΝΤΕΞΕΛ στη Λακαταμια και στο εργοστασιο RAINBOW στο Ακακι δειχνουν οτι οι μαζικες κινητοποιησεις και οι αγωνες των εργαζομενων μπορουν να κερδισουν καποιες νικες. Μπορουν να εξαναγκασουν τους καπιταλιστες να παρουν τα καταλληλα μετρα και να προστατευσουμε την υγεια μας και την υγεια των παιδιων μας.

Την ιδια στιγμη που οι κατοικοι του Γεριου δεν δεχονται τις δεξαμενες και προσπαθουν να βρουν ειρηνικους τροπους αγωνα, η κυβερνηση τους ετοιμαζει δοσεις απο καρικινογονες ουσιες, ανεξελεγκτα τοξικα και μια σειρα απο αλλες βλαβερες παρενεργειες. Σ'αυτη την απανθρωπη βια μονο μια επιλογη υπαρχει: να δοθει δυναμικη και μαζικη απαντηση. Να σταματησουν αμεσως οι μπουλντοζες με μαζικες κινητοποιησεις στο χωρο των εργων ωστε να δοθει δημοσιοτητα και οσο γινεται μεγαλυτερη συμπαρασταση.

Οι κατοικοι του Γεριου θα πρεπει να επιδιωξουν τη δυναμικη συμπαρασταση οχι μονο των κατοικων των γυρω χωριων αλλα και των εργαζομενων στις βιομηχανιες της περιοχης. Αυτος ειναι ο δρομος για να νικησουν.

Στην Αγγλια το συνδικατο Ναυτεργατων επεβαλε την απαγορευση να βυθιζονται στη θαλασσα τα πυρηνικα αποβλητα ενω οι δημοσιοι υπαλληλοι με απεργια αναγκασαν την κυβερνηση να αφαιρεσει τον αμιαντο απο τα κυβερνητικα γραφεια.

Ολα αυτα βεβαια ειναι προσωρινα μετρα ανακουφησης γιατι ενα συστημα που βασιζεται στο κερδος και τον ανταγωνισμο ειναι ανικανο ν'αντιμετωπισει τα προβληματα της μολυνσης οπως δεν μπορει να θρεψει τον κοσμο ή να σταματησει την εξαπλωση των επιδημιων. Η λυση σ'αυτα τα προβληματα μπορει να δοθει απο μια κοινωνια που απελευθερωμενη απο τα δεσμα της αγορας θα διευθυνεται με βαση τα συμφεροντα και τις αναγκες των πολλων σ'ολους τους τομεις, απο την οικονομια ως το περιβαλλον.

Τζενη Αλβανου

ΠΟΡΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ

ΕΞΩ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΝΑ ΦΥΓΕΙ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ ΚΑΙ Ο ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

Η κυβερνηση του Συναγερμου πολεμησε την πορεια ειρηνης εναντια στις βασεις χαρακτηριζοντας την σαν «αχρειαστη» επειδη «οι βασεις δεν απειλουν την ειρηνη στην περιοχη», οπως ειπε.

Η επιδρομη στο Ιρακ και ο βομβαρδισμος χιλιαδων αμαχων, η σφαγη εκατονταδων χιλιαδων ιρακινων στρατιωτων που εφευγαν απο το Κουβεϊτ, ο Βομβαρδισμος της Λιβυης το 1986, ο στραγγαλισμος των Παλαιστινιων και των αλλων αραβικων λαων, τι ειναι; «Ειρηνευτικες επιχειρησεις»; Ο αποκλεισμος του Ιρακ που στοιχησε μεχρι σημερα την ζωη χιλιαδων ανθρωπων απο ελλειψη φαρμακων τι ειναι;

Σε ολα αυτα οι βρετανικες Βασεις στην Κυπρο επαιξαν και παιζουν κεντρικο ρολο. Μονο οσοι κλεινουν υποκριτικα τα ματια τους σε αυτη την πραγματικοτητα εχουν το θρασος να λενε οτι οι Βρεττανικες Βασεις δεν απειλουν την ειρηνη. Και δεν ειναι τυχαιο οτι αυτο προερχεται απο μια κυβερνηση που χαρακτηριζει την αποκατασταση των «62» πραξικοπηματιων σαν «πραξη αποκαταστασης της δικαιοσυνης».

Ο δεξιος τυπος εβγαλε ολο του το φιλοϊμπεριαλιστικο φαρμακι και ειρωνευονταν την πορεια. Κατηγορησε μαλιστα το ΑΚΕΛ για επιστροφη σε «παροχημενες εποχες και συνθηματα» και στον «ιμπεριαλιστικο δαχτυλο».

ΑΝΤΙΚΑΤΟΧΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ;

Μπορει ο δεξιος τυπος να κατηγορουσε το ΑΚΕΛ για επιστοφη σε αντιμπεριαλιστικη συνθηματολογια αλλα στη πραγματικοτητα η πορεια στη Δεκελεια καλεστηκε σαν «ξεκαθαρα αντικατοχικη» οπως δηλωσε η οργανωτικη επιτροπη και σαν «διαμαρτυρια για την Βρεττανικη πολιτικη στο Κυπριακο».

Αυτο εξηγει γιατι θυμηθηκαν τωρα μια πορεια εναντια στις βασεις υστερα απο δεκα χρονια και γιατι δεν εκαναν μια τετοια πορεια οταν οι βασεις χρησιμοποιουνταν σαν ορμητηριο για τα Βρεττανικα βομβαρδιστικα στον πολεμο στο Κολπο.

Για να πεισει μαλιστα, η οργανωτικη επιτροπη και τα δεξια κομματα και οργανωσεις να συμμετεχουν στην πορεια, εξαφανισε ακομα και φραστικα το παραμικρο αντιμπεριαλιστικο περιεχομενο της εκδηλωσης και τερματησαν την πορεια ενα μιλι πιο μπροστα απο το συρματομπλεγμα των βασεων.

Μεσα σε ενα τετοιο κλιμα ηταν φυσικο να εμφανιστουν και σωβινιστες με ελληνικες σημαιες ενω ο εκπροσωπος του ΠΑΣΟΚ στον χαιρετισμο του μιλησε περι «νεου αμυντικου δογματος», και «συναποφασιζουμε» προκαλωντας τις αντιδρασεις του κοσμου. Ειναι τυχερος που δεν επαθε οτι και ο Αρτεμιου στις 20 του Ιουλη.

ΚΟΙΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ Ε/Κ-Τ/Κ ΕΡΓΑΤΩΝ

Και ομως αυτη η εκδηλωση θα επρπε να εχει ενα ξεκαθαρα διεθνιστικο και αντιμπεριαλιστικο χαρακτηρα. Οχι μονο γιατι στρεφονταν εναντια στους ιμπεριαλιστες που χρησιμοποιουν τις βασεις εναντια στους λαους της γυρο περιοχης αλλα και γιατι ο αγωνας εναντια στις βασεις ειναι κοινος για τους ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους εργαζομενους. Το '90 η τουρκοκυπριακη αρχουσα ταξη συναγωνιζονταν την ελληνοκυπριακη στις παραχωρησεις και τα γλυψιματα στους ιμπεριαλιστες.

Ο αγωνας εναντια στις Βασεις μπορει να ειναι αποτελεσματικος μονο αν γινει κοινος με τους τουρκοκυπριους εργαζομενους. Το ΑΚΕΛ αντι να αναζητα συμμαχιες με την ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη και τα κομματα της, που εδειξαν πολλες φορες τον φιλοϊμπεριαλισμο τους, επρεπε να στραφει προς την τουρκοκυπριακη αριστερα και το εργατικο κινημα για να οργανωσουν μια κοινη εκδηλωση εναντια στις βασεις. Θα μπορουσαν αυτοι να πορευτουν απο το βορρα προς τις βασεις στη Δεκελεια και μεις απο το νοτο.

Μια τετοια πορεια θα μπορουσε να γινει η αρχη για ενα μαζικο κινημα ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων εργαζομενων εναντια στις Βασεις. Αυτο οχι μονο θα δυναμωνε τον αγωνα μας εναντια στις Βασεις αλλα θα βοηθουσε και στο χτισιμο της φιλιας και της εμπιστοσυνης αναμεσα στους ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους εργαζομενους.

Με την πολιτικη ομως που προβαλε η οργανωτικη επιτροπη δεν θα μπορουσε να γινει κατι τετοιο.

ΑΝΤΙΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ

Παρολο τον εθνικιστικο χαρακτηρα που προσπαθησε η οργανωτικη επιτροπη να δωσει στην πορεια, ενας κοσμος πηρε μερος απο γνησια αντιμπεριαλιστικη διαθεση και αγαναχτηση για την υποστηριζη που εδωσε η κυβερνηση στους ιμπεριλιστες και τις βασεις. Τρεις χιλιαδες κοσμος πορευτηκε προς τη Δεκελεια για να διαδηλωσουν την αντιθεση τους στις «βασεις του θανατου».

Η αντιμπεριαλιστικη και αντικυβερνητικη διαθεση του κοσμου φανηκε και απο τον τροπο που αγκαλιασε τα συνθηματα της «Εργατικης Δημοκρατιας» οπως το «Εξω οι βασεις και ο ιμπεριαλισμος, να φυγει μαζι τους και ο Συναγερμος», ή το «Αγκυρα, Αθηνα, Λονδινο, Λευκωσια, εχθρος μας το κεφαλαιο και η στρατοκρατια». Ακομα το συνθημα για «Επαναπροσεγγιση με τους τουρκοκυπριους» εδωσε την ευκαιρια σε καποιο κοσμο να εκφρασει την πραγματικη του διαθεση για ειρηνη στη Κυπρο. Καποιοι μπηκαν στο μπλοκ της «Εργατικης Δημοκρατιας» για να φωναξουν μαζι μας αυτα τα συνθηματα ενω αλλοι τα χειροκροτουσαν με ενθουσιασμο οπως οι εργατριες ξενοδοχειου που αφησαν την δουλεια τους για να δουν την πορεια.

Σιγουρα η εκδηλωση μπορουσε να ειχε περισσοτερο κοσμο αν το ΑΚΕΛ κινητοποιουσε πιο νωρις τον μηχανισμο του και αν εδινε στη εκδηλωση ενα ξεκαθαρα αντιμπεριαλιστικο και αντικυβερνητικο περιεχομενο οπως και θα επρεπε να ειναι μια πορεια εναντια στις βρεττανικες βασεις και τις διευκολυνσεις που τους δινει η κυβερνηση της Κυπριακης Δημοκρατιας. Η παλη για το διωξιμο των βασεων, η παλη για την ειλικρινη επαναπροσεγγιση και την ειρηνη, περνα μεσα απο την παλη εναντια στη δεξια, την παλη για τον σοσιαλισμο.

Η εκδηλωση παρολα τα προβληματα της εδειξε οτι σημερα ενα μεγαλο μερος των εργαζομενων και της νεολαιας θελουν να δωσουν την κοντρα οχι μονο με τον ιμπεριαλισμο αλλα και με την κυβερνηση που τον στηριζει.

ΙΤΑΛΙΑ

ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΑΝΕΒΑΣΑΝ ΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΤΟΥΣ ΑΛΛΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΘΟΥΝ

Στις ιταλικες δημοτικες εκλογες της 11 Νοεμβρη και 5 Δεκεβρη, το Δημοκρατικο Κομμα της Αριστερας (το πρωην Ιταλικο Κομμουνιστικο Κομμα) αναδειχθηκε το ισχυροτερο κομμα. Στις περισσοτερες πολεις, νικησαν συμμαχιες κεντρωων, αριστερων, Πρασινων και αντιμαφιοζικων κομματων. Οι ιταλικες εφημεριδες θεωρησαν οτι «η Ιταλια παει αριστερα».

Ταυτοχρονα ομως οι φασιστες αυξησαν τα ποσοστα τους, σε πραγματικα ανησυχαστικο βαθμο. Το φασιστικο Ιταλικο Κοινωνικο Κινημα (MSI) πηρε στην Ρωμη 35.2%. Στην Ναπολη, πολη που ελεγχεται απο τη Μαφια, η εγγονη του φασιστα δικτατορα της Ιταλιας Μπενιτο Μουσολινι, η Αλεσαντρα Μουσολινι, πηρε το 31.5% των ψηφων! Η ακροδεξια Βορεια Ληγκα, που φτανει στο σημειο να προτεινει την ομοσπονδοποιηση της Ιταλιας και την απαγορευση της μετακινησης και εργοδοτησης εργατων απο τον φτωχο νοτο στον πλουσιοτερο Βορρα, παρολο που νικηθηκε απο αριστερες συνεργασιες στην Γενουα και το Μιλανο, πηρε ωστοσο γυρω στο 27%.

Αυτα τα αποτελεσματα μπορουν να εξηγηθουν απο το πολιτικο και οικονομικο χαος που κυριαρχει στην Ιταλια εδω και 18 μηνες. Για δυο σχεδον χρονια οι περισσοτεροι πολιτικοι ολων των κομματων του κυβερνητικου συνασπισμου εχουν βρεθει ενοχοι για σκανδαλα, το ιδιο και οι περισσοτεροι μεγαλοι επιχειρηματιες. Πολλες πολεις εμειναν για καιρο χωρις δημαρχο, επειδη αυτοι ηταν μπλεγμενοι με τα σκανδαλα και μερικοι βρισκονταν στην φυλακη.

Το κομμα που κυριαρχουσε για πανω απο 40 χρονια στην πολιτικη ζωη, το δεξιο Χριστιανοδημοκρατικο Κομμα, εχει πεσει σε τετοια ανυποληψια, που οι πολιτικοι του δεν τολμησαν να βαλουν μονοι τους υποψηφιοτητα. Εκαναν συμμαχιες με οποιονδηποτε μπορουσαν, μεχρι και με τους φασιστες στο Παλερμο.

Ομως οι εργαζομενοι δεν αντιδρουν μονο στα σκανδαλα. Η ανεργια εχει αυξηθει ακομα περισσοτερο απο τις επιθεσεις της κυβερνησης. Περσι τον Αυγουστο η Χριστιανοδημοκρατικη κυβερνηση καταργησε την ΑΤΑ. Το φθινοπωρο ενα νεο πακετο περικοπων ξεσηκωσε απεργιες και διαδηλωσεις σε ολες τις πολεις της Ιταλιας. Στη Ρωμη στη διαδηλωση του περασμενου Φλεβαρη συμμετειχαν 300.000 εργατες.

Τεραστιες μαζες της εργατικης ταξης αντιδρουν με αγωνες εναντια στις επιθεσεις, και στρεφονται προς τα αριστερα. Συγχρονως ομως ολη αυτη την περιοδο, ο ρατσισμος ηταν παντου σε ανοδο. Οι επιθεσεις φασιστων εναντια σε εβραιους και ξενους ηταν καθημερινο φαινομενο σε διαφορες πολεις, ενω το αλλοτε πανισχυρο Χριστιανοδημοκρατικο Κομμα ηταν σιωπηρα στο πλευρο των φασιστων, και τα υπολοιπα κομματα δεν εκαναν σχεδον τιποτα για να τους εμποδισουν.

«ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ ΦΑΣΙΣΜΟΣ»

Μετα το τελος του Δευτερου Παγκοσμιου Πολεμου ο κοσμος πιστεψε πως δεν ηταν δυνατο να επαναληφθει η βαρβαροτητα του φασισμου και του ναζισμου. Ομως η αιτια που γεννησε τοτε τους φασιστες, ο καπιταλισμος και οι οικονομικες κρισεις του, τους ξαναδινει ζωη και τωρα, ξαναβγαζει αυτες τις νυφιτσες απο τους υπονομους της ιστοριας.

Ο λογος που ο θυμος, η αγανακτηση, η απελπισια και ο κυνισμος των εργαζομενων δεν εκφραζεται μονο με αγωνες και την ψηφο σε υποψηφιους με αριστερες περγαμηνες, αλλα και με το δυναμωμα των ναζιστων ειναι η ελλειψη μιας πραγματικης και πειστικης απαντησης απο τα αριστερα κομματα. Ετσι το αποτελεσμα δεν ειναι μια γενικη στροφη στα αριστερα, αλλα η **πολωση** αναμεσα στην αριστερα απο την μια και τους φασιστες και την ακροδεξια Βορεια Ληγκα απο την αλλη.

Η εγγονη του Μουσολινι και οι αλλοι υποψηφιοι των φασιστων ανεβασαν τα ποσοστα τους εκμεταλευομενοι την απογοητευση και την αγανακτηση που προκαλεσαν τα σκανδαλα διαφθορας της κυβερνησης και των κομματων

Οι φασιστες βεβαια εχουν ακομα πολυ δρομο να διανυσουν για να μπορουν να πουν οτι νικησαν. Εχουν ακομα να αντιμετωπισουν την δυναμη του Ιταλικου συνδικαλιστικου κινηματος, και ολους αυτους τους εργατες που εχουν κινητοποιηθει οχι μονο εναντια στα σκανδαλα, αλλα και στην ανεργια και τις περικοπες.

Ομως το αποτελεσμα των εκλογων δεν μπορει να αφησει κανενα αντιφασιστα πουθενα αδιαφορο. Χρειαζεται ενα αντιφασιστικο κινημα αποφασισμενο να τσακισει τους φασιστες με καθε μεσο. Και περα απο αυτο, αν η αριστερα δεν μπορεσει να δωσει μια καθαρη απαντηση στην κριση και στον καπιταλισμο που την προκαλει, τοτε, οσο και αν φαινεται απιστευτο, το φασιστικο τερας μπορει να ξαναπερπατησει στην Ευρωπη.

Γιολα Χ" Χαραλαμπους

ΕΛΛΑΔΑ

ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΩΝ ΝΑΖΙ

Πανω απο 10.000 μαθητες πλημμυρισαν τους δρομους της Αθηνας στις 12 Νοεβρη. Συνθημα τους "Ποτε, Ποτε, Ποτε! - Ποτε ξανα Φασισμος" και "Να κλεισουν τα γραφεια της Χρυσης Αυγης, αυτης της συμμοριας της ναζιστικης".

Η διαδηλωση ηταν μια πρωτη δυνατη απαντηση στις προκλησεις των φασιστων που κατ' επαναληψη εχουν επιτεθει εναντιον μαθητων και φοιτητων με λοστους και με μαχαιρια, και ουρλιαζοντας Χαϊλ Χιτλερ. Οι νεοναζι της Χρυσης Αυγης εχουν οργανωσει επιδρομες εναντια στα γραφεια αριστερων οργανωσεων και κομματων, της ΟΣΕ και του ΚΚΕ. Προσφατα χαραξαν σβαστικα στο μετωπο μαθητριας, ενω στην περιοχη Αμπελοκηπων επιτεθηκαν και τραυματισαν μαυρους μεταναστες.

Η Νεα Δημοκρατια, εχοντας τις δικες της ευθηνες για την αναπτυξη των νεοναζιστων, αντιμετωπισε την αντιφασιστικη κινητοποιηση των μαθητων σαν μια παρενθεση που πρεπει να κλεισει. Η χρηματοδοτηση των ναζιστων απο τα μυστικα κονδυλια του Υπουργειου Εξωτερικων ειναι σημερα κοινο μυστικο καθως και οι σχεσεις τους με ανωτερα στελεχη της Νεας Δημοκρατιας.

Αλλα και η κυβερνηση του ΠΑΣΟΚ, παρα τις διακηρυξεις της κατα του φασισμου, δεν εχει διδαχθει τιποτα απο την εμπειρια του Μιττεραν, που παρελαβε τον Λεπεν περιθωριακο νοσταλγο του Χιτλερ με 0,1% των ψηφοφορων και εφτασε σημερα να ειναι τριτο κομμα στη Γαλλια.

Το ΠΑΣΟΚ, που συνεχιζει τις ρατσιστικες απελασεις μεταναστων, βαζει σημερα τους μπασκινες να "προστατεψουν" τα σχολεια απο τους νεοναζι. Αυτους τους ιδιους που μαντριζουν βαναυσα τους Αλβανους και τους στελνουν στα συνορα.

Οπως γραφει η «Εργατικη Αλληλεγγυη», εφημεριδα της αδελφης οργανωσης της «Εργατικης Δημοκρατιας» στην Ελλαδα: *«για να κλεισουν τα γραφεια της Χρυσης Αυγης, του Στοχου, της Εθνικης Σταυροφοριας και καθε ναζιστικης οργανωσης χρειαζεται να γινει απο δω και μπρος ενα τεραστιο συλλαλητηριο που να οργανωθει οχι μονο απο τους μαθητες, αλλα απο την ΕΦΕΕ (φοιτητικη ενωση) και τα εργατικα συνδικατα. Ετσι θα τσακισουμε τους φασιστες».*

Β. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

ΤΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ

Μυστικες συνομιλιες με τον IRA, τον Ιρλανδικο Δημοκρατικο Στρατο, ειχε η βρεττανικη κυβερνηση. Η αποκαλυψη εγινε απο αγγλικη εφημεριδα στα τελη του Νιοβρη και προκαλεσαν την οργισμενη αντιδραση των "Ενωτικων" προτεσταντων ηγετων της Β.Ιρλανδιας.

Βασικος πολιτικος στοχος του IRA ειναι η δημιουργια μιας ενωμενης Ιρλανδιας που θα περιλαμβανει την Ιρλανδικη Δημοκρατια και την Βορεια Ιρλανδια που σημερα ειναι μερος της Αγγλιας. Για να πετυχει το στοχο του βασιζεται στην στρατιωτικη δραση εναντια στην βρεττανικη παρουσια.

Τον περασμενο Ιουλιο, ο πρωθυπουργος Μεητζορ, για να κερδισει την υποστηριξη των "Ενωτικων" προτεσταντων βουλευτων της Β. Ιρλανδιας προς την κυβερνηση του δηλωνε οτι: *"Η Ενωση της Βορειου Ιρλανδιας με την υπολοιπη Βρεττανια ειναι ζωτικης σημασιας για το Ηνωμενο Βασιλειο. Εμεις στο Συντηρητικο Κομμα την υποστηριζουμε πληρως."*

ΤΑ ΒΡΩΜΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Οι "Ενωτικοι" εχουν μονο μια πολιτικη και ενα σκοπο υπαρξης, την διατηρηση και ακομα το δυναμωμα των διακρισεων σε βαρος των καθολικων της Βορειας Ιρλανδιας. Για να πετυχουν το στοχο τους υποστηριζουν την ενοτητα της Β. Ιρλανδιας με την Βρεττανια.

Η πολιτικη του Μεητζιορ μπορει να φαινεται αντιφατικη, ωστοσο στην πραγματικοτητα η βρεττανικη συντηρητικη κυβερνηση θα ηθελε να ξεφορτωθει την Βορεια Ιρλανδια και τους "ενωτικους" προτεσταντες, φυσικα με το μικροτερο πολιτικο κοστος.

Για ενα μεγαλο κομματι της βρεττανικης αρχουσας ταξης οι λογοι για την διατηρηση της ενωσης με την Βορεια Ιρλανδια επαψαν απο καιρο να υπαρχουν. Η περιοχη του Μπελφαστ δεν ειναι πια σημαντικη για την βρεττανικη οικονομια, αντιθετα εχει μετατραπει σε μεγαλο βαρος.

Ομως ο θρησκευτικος φανατισμος που καλλιεργησε η βρεττανικη αρχουσα ταξη για να διασπασει την εργατικη ταξη στην βορεια Ιρλανδια διατηρηται πιο εντονος παρα ποτε και η βρεττανικη κυβερνηση μπορει να τον χρησιμοποια αναλογα με τα συμφεροντα της.

Η απελπισια ζωνει ολοκληρη την εργατικη ταξη στην Β.Ιρλανδια καθολικους και προτεσταντες. Η οικονομια ειναι σε αθλια κατασταση. Η περιοχη εχει την ψηλοτερη ανεργια σε ολοκληρη την Βρεττανια.

Οι καθολικοι υποφερουν περισσοτερο καθως παιρνουν πιο χαμηλους μισθους και εχουν χειροτερες συνθηκες στεγασης ενω ενας καθολικος εργατης εχει 2.2 φορες περισσοτερες πιθανοτητες να ειναι ανεργος παρα ενας προτεσταντης.

Ωστοσο ερευνα που εγινε τελευταια εδειξε οτι η διαφορα του εισοδηματος αναμεσα στους καθολικους και τους προτεσταντες μικραινει καθως οι προτεσταντες γινονται συνεχως πιο φτωχοι.

ΤΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΤΟΥ IRA

Οι αδιακριτες δολοφονικες επιθεσεις των παραστρατιωτικων οργανωσεων των "ενωτικων" προτεσταντων, οι συνεχιζομενες αδικιες και διακρισεις σε βαρος τους καθως και η καταπιεση των βρεττανικων στρατευματων στρεφουν πολλους καθολικους εργατες προς τον IRA σαν την μονη δυναμη που μπορει να τους υπερασπιστει. Το πολιτικο τμημα του IRA, το Σιν Φεϊν, πετυχαινει εντυπωσιακες νικες στις εκλογες.

Σε αντιθεση με τις προτεσταντικες παραστρατιωτικες οργανωσεις ο IRA δεν βασιζεται στο θρησκευτικο φανατισμο που δολοφονει ανθρωπους με μοναδικο κριτηριο την θρησκεια τους. Αλλα ουτε εχει μια ταξικη πολιτικη που θα μπορουσε να κερδισει την υποστηριξη κομματιων απο προτεσταντες εργατες, που βλεπουν την οικονομικη τους κατασταση να χειροτερευει.

Ο IRA και η πολιτικη του οργανωση Σιν Φεϊν απευθυνονταν παντα προς τους Ιρλανδους ανεξαρτητα απο ταξεις με στοχο μια ενωμενη Ιρλανδια. Γι'αυτο δεν μπορει να κερδισει στον αγωνα αυτο τους προτεσταντες βορειο-ιρλανδους εργατες που νομιζουν οτι απειλουνται απο την καθολικη πλειοψηφεια μιας ενωμενης καπιταλιστικης Ιρλανδιας.

Σημερα ο αγωνας του IRA εναντια στην βρεττανικη παρουσια εχει οδηγηθει σε αδιεξοδο και οι ηγετες του θελουν απελπισμενα μια συμφωνια. Το Σιν Φεϊν δηλωσε οτι ειναι ετοιμο να εγκαταλειψει τον ενοπλο αγωνα και να μοιραστει την εξουσια με την Βρεττανια.

Ωστοσο αυτο δεν προμηνυει μια λυση. Στην καλυτερη περιπτωση μπορει να παγιωσει το διαχωρισμο αναμεσα στους προτεσταντες και τους καθολικους εργατες.

ΤΑΞΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Οι εργατες, καθολικοι και προτεσταντες, βρισκονται μπροστα στην επιθεση της αρχουσας ταξης που καλλιεργει το θρησκευτικο φανατισμο για να φερει την διασπαση.

Υπαρχει καθε λογος για την εργατικη ταξη να παλεψει ενωμενη εναντια στον κοινο εχθρο, τα αφεντικα. Η επιθεση εναντια στο βιωτικο τους επιπεδο δεν ξεχωριζει καθολικους ή προτεσταντες εργατες. Περικοπες στο σχεδιο υγειας, παγοποιηση των μισθων στο δημοσιο, απολυσεις και ιδιωτικοποιησεις, αυτα ειναι η επιθεση της κυβερνησης που στηριζεται απο τους "ενωτικους" βουλευτες της Β.Ιρλανδιας.

Μονο μια ελπιδα υπαρχει για ειρηνη στην Β. Ιρλανδια. Η ενοτητα αναμεσα στους καθολικους και τους προτεσταντες εργατες. Μονο μια σοσιαλιστικη πολιτικη μπορει να δωσει την εναλλακτικη προοπτικη στον Ιρλανδικο εθνικισμο του IRA και στον "Ενωτισμο" και να κτισει την ενοτητα εναντια στα αφεντικα και την κυβερνηση τους.

Σταυρος Σιδερας

30 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΕΚΕΒΡ

ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ Ε

Κλεινουν φετος τριαντα χρονια απο τον Δεκεμβρη του '63. Απο τα γεγονοτα που σημαδεψαν την πρωτη ανοιχτη πολεμικη συγκρουση αναμεσα σε ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους.

Η επισημη ελληνοκυπριακη προπαγανδα χαρακτηριζει τις συγκρουσεις της περιοδου εκεινης σαν "τουρκικη ανταρσια εναντια στο κρατος" που σχεδιαστηκε απο την τουρκια. Με αυτα προσπαθει να κρυψει την πραγματικοτητα για τις ευθηνες της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης για το φοβερο εκεινο αιματοκυλισμα των τουρκοκυπριων.

Μεσα σε αυτα τα τριαντα χρονια εγιναν πολλα που καθορισαν τις εξελιξεις στο κυπριακο αλλα εκεινο που εγινε με την μεγαλυτερη επιμελεια ηταν η συσκοτιση αυτων των γεγονοτων και η αποκρυψη της αληθειας. Οι αρχουσες ταξεις της καθε πλευρας κρατουν και προβαλλουν μονο οσα τους βολευουν για να καλιεργουν τον εθνικισμο στην εργατικη ταξη και την νεολαια. Η καθε μια εχει το δικο της «δεν ξεχνω» και συγκεντρωνεται σε αυτο.

Μεσα στην ελληνοκυπριακη νεολαια, που δεν χανουν ευκαιρια να της μιλουν για το '74 και τον Αττιλα, πολυ λιγοι ξερουν οτι εγιναν και πριν το '74 αγριοι πολεμοι στην Κυπρο και οτι προσφυγες και αγνοουμενοι υπαρχουν τουλαχιστο απο το '63. Και πολυ λιγοτεροι ειναι αυτοι που ξερουν οτι στη συντριπτικη τους πλειοψηφεια αυτοι ηταν τουρκοκυπριοι.

Αντιθετα οι τουρκοκυπριοι νεολαιοι ξερουν τα παντα, και ακομα περισσοτερα, για το '63 - '64 και τα χρονια που ακολουθησαν μεχρι το '67 ενω ελαχιστοι θα ξερουν για τα «ανδραγαθηματα» του τουρκικου στρατου το '74.

Ο μονος τροπος να απομακρυνουμε το κινδυνο νεων πολεμων και την επαναληξη γεγονοτων σαν του '63 και του '74 ειναι ο δρομος της ειλικρινους επαναπροσεγγισης. Να σπασουμε το μισος και την καχυποψια που υπαρχει αναμεσα στους εργαζομενους των δυο κοινοτητων. Να δειξουμε οτι οι εργαζομενοι της αλλης πλευρας δεν ειναι εχρθοι μας και οτι οι πραγματικοι υπευθυνοι για τους πολεμους και τις καταστροφες που εγιναν στη Κυπρο τις τελευταιες δεκαετιες ειναι οι αρχουσες ταξεις και οι στρατοκρατες ολων πλευρων στη Κυπρο, την Ελλαδα και την Τουρκια. Να δειξουμε οτι εμεις δεν θελουμε να εχουμε καμια σχεση με αυτους και οτι ειμαστε αντιθετοι με οσα εχουν κανει, και τα μελλοντικα τους σχεδια.

Δεν μπορουμε ομως να πετυχουμε κατι τετοιο λεγοντας ψεμματα, και προβαλλοντας τις ευθυνες της αλλης πλευρας.Πρεπει να κατανοησουμε τους φοβους και τις ανησυχιες της αλλης πλευρας και να δουμε και το δικο τους «δεν ξεχνω». Για να χτισουμε την εμπιστοσυνη και την φιλια με τους τουρκοκυπριους εργαζομενους πρεπει να καταγγειλουμε πρωτα και κυρια την 'δικη μας αρχουσα ταξη για την καταπιεση και τις σφαγες των τουρκοκυπριων πριν το '74.

ΜΕΘΟΔΕΥΣΗ

Αν η τουρκικη αρχουσα ταξη σχεδιασε τις εξελιξεις του '63 αυτοι που σιγουρα μεθοδευσαν την πορεια προν τον Δεκεβρη ηταν η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη. Οι συγκρουσεις που αρχισαν στις 21 του Δεκεβρη δεν ηρθαν σαν κεραυνος εν αιθρια. Ηταν το αποκορυφωμα ενος εντονου πολιτικου και οικονομικου ανταγωνισμου που υπηρχε αναμεσα στις αρχουσες ταξεις των δυο κοινοτητων και που τα τελευταια τρια χρονια, τα τρια πρωτα χρονια της δικοινοτικης δημοκρατιας, ειχε παρει εντονες διαστασεις.

Οι ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη προσπαθησε να χρησιμοποιησει την οικονομικη υπεροχη που ειχε και το κρατος που ουσιαστικα ελεγχε για να εμποδισει την τουρκοκυπριακη αρχουσα ταξη να αναπτυχθει και να γινει ανταγωνιστης της. Η εκκλησια, ο μεγαλυτερος ιδιοχτητης ακινητων δεν πουλουσε ουτε νοικιαζε σπιτια και υποστατικα σε τουρκοκυπριους. Οι ελληνικες επιχειρησεις, τραπεζες και αλλες δεν προσλαμβαναν ουτε σαν υπαλληλους τους τουρκοκυπριους. Οι κρατικες υπηρεσιας κωλυσιεργουσαν στην εξυπηρετηση τους ενω το υπουργειο Εμποριου και Βιομηχανιας αρνιοταν ακομα και να τους δωσει αδεια να κανουν δικες τους επιχειρησεις, οπως εκανε με τον αλευρομυλο που ηθελαν να δημιουργησουν οι τουρκοκυπριοι. Για να παρουν τετοια αδεια οι τουρκοκυπριοι συνηθως αναγκαζονταν να βαλουν ελληνοκυπριο συνεταιρο.

Η ιδια η κυβερνηση αρνηθηκε να προσλαβει τουρκοκυπριους δημοσιους υπαλληλους σε αναλογια 70% με 30% οπως προβλεπε το Συνταγμα. Οταν μαλιστα τον Μαιο του 1961 οι τουρκοκυπριοι αρνηθηκαν να ψηφισουν τριμηνη ανανεωση της ισχυουσας φορολογικης νομοθεσιας, ζητωντας εφαρμογη αυτης της αναλογιας, ο Μακαριος εδωσε εντολη στις εφορειες να εξακολουθησουν να εισπρατουν τους φορους παραβιαζοντας το Συνταγμα που υπογραψε μολις ενα χρονο πριν.

Αυτο βεβαια δεν εγινε τυχαια, και ουτε αφορουσε ενα μεμονομενο περιστατικο. Ηθελαν να δημιουργησουν ενα προηγουμενο για να μπορουν να αλλαξουν και αλλες προνοιες του Συνταγματος και των συμφωνιων της Ζυριχης. Η "Μαχη" του Σαμψων σχολιαζοντας την αποφαση του Μακαριου, ομολογουσε στις 6 του Απριλη του 61, αυτες ακριβως τις μεθοδευσεις της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης: *"Κατα τους πολιτικους παρατηρητας, η καθολου στασις των Τουρκων παρεχει λαμπραν ευκαιριαν και δημιουργει τροπον τινα εν προηγουμενον, βασει του οποιου τα σημεια εκεινα του Συνταγματος, τα οποια δημιουργουν εστιας προστριβων μεταξυ των δυο συνοικων στοιχειων, να μην εφαρμοζονται κατα γραμμα"*

Λιγο αργοτερα ο Μακαριος παραβιαζοντας ξανα το Συνταγμα αποφασιζε να μην εφαρμοσει την προβλεψη για δημιουργια χωριστων τουρκοκυπριακων δημων στις πεντε μεγαλες πολεις. Δημιουργουσε αλλο ενα τετελεσμενο σε βαρος των τουρκοκυπριων.

ΤΑ 13 ΣΗΜΕΙΑ

Ο πολιτικος ανταγωνισμος αυτης της περιοδου εφτασε στο αποκορυφωμα του το φθινοπωρο του 1963, οταν ο Μακαριος προσπαθησε να τροποποιησει το Συνταγμα προτεινωντας στους τουρκοκυπριους 13 σημεια αλλαγης του. Απο τα δεκατρια σημεια τα εφτα αποτελουσαν αφαιρεση προστατευτικων για την τουρκοκυπριακη μειοψηφια διαταξεων, οπως το δικαιωμα βετο του αντιπροεδρου, ενω τα αλλα εξη ηταν ανωδυνες παραχωρησεις. Οι τουρκοκυπριοι αρνηθηκαν να δεχτουν αυτες τις τροποποιησεις.

Ο Μακαριος ομως ηταν αποφασισμενος να επιβαλει και αυτες τις αλλαγες. Οπως ομολογει σε επιστολη που εστειλε λιγο πριν υποβαλει τα δεκατρια σημεια, στον Ν.Κρανιδιωτη, πρεσβευτη στην Αθηνα, *«η αναθεωρηση του Συνταγματος αποτελει εθνικην επιταγην"* και οτι *"σε περιπτωση που η Τουρκικη πλευρα θα απεκρουε τις διαπραγματευσεις, ή σε περιπτωση που οι διαπραγματευσεις θα αποτυγχαναν, η Κυβερνηση θα επροχωρει εις την ληψιν αλλων μετρων προς επιτευξιν του σκοπου της αναθεωρησεως».*

Η προσπαθεια αλλαγης του Συνταγματος ηταν μερος ενος γενικοτερου σχεδιου της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης και της πολιτικης ηγεσιας για απαλλαγη απο τις συμφωνιες της Ζυριχης ωστε να ανοιξει ο δρομος για την πληρη κυριαρχια της Ελληνοκυπριακης αστικης ταξης στην Κυπρο.

Ο αντιστρατηγος Γ.Καραγιαννης, διοικητης των Ελληνοκυπριακων δυναμεων κατα το 1964, υποστηριζει σε μια σειρα αρθρων του στον «Εθνικο Κυρηκα» των Αθηνων, οτι η αποφαση αυτη του Μακαριου *«αποτελουσε το πρωτο βημα μιας σειρας προδιαγεγραμμενων διαδοχικων σταδιων. Το δευτερο σταδιο περιελαμβανε την καταγγελια και καταργηση της Συνθηκης Εγγυησεως. Το τριτο την ανακινηση του ζητηματος της αυτοδιαθεσεως και τελικα την διενεργεια δημοψηφισματος και την ανακυρηξη της Ενωσεως.»* (Εθνικος Κυρηξ, Αθηναι, 13/6/1964)"

ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ

Ηταν σχεδον σιγουρο οτι ενα τετοιο σχεδιο θα οδηγουσε σε ενοπλες συγκρουσεις. Ο Μακαριος ομως προετοιμαζονταν για ενα τετοιο ενδεχομενο. Εκανε μαζι με τον τοτε υπουργο Εσσωτερικων, τον Πολυκαρπο Γιωρκατζη το σχεδιο «Ακριτας» (ηταν το ψευδωνυμο του Γιωρκατζη) που προβλεπε την στρατιωτικη επιβολη της αλλαξης του Συνταγματος και των συμφωνιων της Ζυριχης και την δημιουργια της «Εθνικης Οργανωσης Κυπριων». Μιας στρατιωτικης οργανωσης που στελεχωνονταν κυριως απο μελη της ΕΟΚΑ.

Τα σχεδια αυτα της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξεις διακυρησσονταν σχεδον ανοιχτα και εφταναν μεχρι τις απειλες προς τους τουρκοκυπριους: *«Αι δηλωσεις του Προεδρου Αρχιεπισκοπου Μακαριου.. δημοσιευθεισαι εις Αθηναϊκας εφημεριδας το τελος Ιουλιου εδωσαν πλεον επισημον διακυρηξιν εις τας απο πολλων μηνων ανεπισημως διατυπωμενας αποψεις της ελληνικης ηγεσιας... Ειναι προς το συμφερον των ιδιων των τουρκοκυπριων οπως τα αρνητικα στοιχεια των συμφωνιων αρθουν με ταξιν και συνεσιν προτου παρασυρει ταυτα ο λαιλαπας της ογκουμενης λαικης δυσφοριας»* (περιοδικο «Αγων» Αυγουστος '63).

Πραγματι αυτο που ακολουθησε ηταν λαιλαπα για τους τουρκοκυπριους. Τα ξημερωματα της 21ης Δεκεμβριου του 1963, μετα απο μια περιοδο εντασης των μυστικων προετοιμασιων και στις δυο πλευρες, ξεσπασαν οι συγκρουσεις.

Η στρατιωτικη υπεροχη των ελληνοκυπριων ηταν συντριπτικη. Η «Οργανωσις» του Γιωρκατζη ειχε πανω απο πεντε χιλιαδες εξοπλισμενα μελη. Διπλα απο αυτην υπηρχαν οι ενοπλες ομαδες του Λυσσαριδη και του Σαμψων. Τα «ανδραγαθηματα» ολων αυτων των πρωτοπαλληκαρων εναντιον των τουρκοκυπριων ηταν καθημερινα στα πρωτοσελιδα των εφημεριδων της εποχης. Εκατονταδες τουρκοκυπριοι εχασαν την ζωη τους τον Δεκεβρη του 63 και τους μηνες που ακολουθησαν ή αγνοουνται μεχρι σημερα, ενω χιλιαδες ηταν οι προσφυγες που καταφυγαν και ζουσαν ακομα και σε σπηλιες για να γλυτωσουν την ζωη τους.

Αυτα τα ανδραγαθηματα ειναι που ευθυνονται σε μελαλο βαθμο για τον

> Ο μονος τροπος να απομακρυνουμε το κινδυνο νεων πολεμων και την επαναληξη γεγονοτων σαν του '63 και του '74 ειναι ο δρομος της ειλικρινους επαναπροσεγγισης. Να σπασουμε το μισος και την καχυποψια που υπαρχει αναμεσα στους εργαζομενους των δυο κοινοτητων. Να δειξουμε οτι οι εργαζομενοι της αλλης πλευρας δεν ειναι εχρθοι μας και οτι οι πραγματικοι υπευθυνοι για τους πολεμους και τις καταστροφες που εγιναν στη Κυπρο τις τελευταιες δεκαετιες ειναι οι αρχουσες ταξεις και οι στρατοκρατες ολων πλευρων στη Κυπρο, την Ελλαδα και την Τουρκια.

ΡΗ ΤΟΥ '63

ΙΡΗΝΗ

φοβο την καχυποψια και την ανασφαλεια που νοιωθουν μεχρι σημερα ακομα οι τουρκοκυπριοι.

ΑΝΟΧΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι αν η τουρκικη αρχουσα ταξη ηθελε να μετακινησει τους τουρκοκυπριους σε περιοχες με ομοιογενη, τουρκικο πληθυσμο, η ελληνοκυπριακη ηθελε να τους πεταξει στη θαλασσα.

Σε ολη αυτη τη πορεια που οδηγησε στις συγκρουσεις και στον πολεμο του 1963-64 δεν ηταν μονο οι δεξιοι πολιτικοι που πρωτοστατησαν αλλα και αλλοι που θεωρουνται προοδευτικοι οπως ο Λυσσαριδης και αλλα στελεχη της σημερινης ΕΔΕΚ που ειχαν δικη τους ενοπλη ομαδα, και δικο τους καπετανατο.

Το ΑΚΕΛ σημερα καταδικαζει την προσπαθεια του Μακαριου να τροποποιησει το Συνταγμα χωρις την θεληση των τουρκοκυπριων αλλα τοτε, την εποχη που συνεβαιναν αυτα τα γεγονοτα υποστηριξε τελειως και τον Μακαριο και τα πρωτοπαλληκαρα του. Υποστηριξε τα σχεδια τους για τροποποποιηση του Συνταγματος και την προσπαθεια τους να προωθησουν τα σχεδια τους για «Αυτοδιαθεση - Ενωση». Οπως διακυρηττε στις 7/10/63 ο Γ.Γ. του ΑΚΕΛ Παπαϊωαννου: *«ο Προεδρος της Κυπριακης Δημοκρατιας, Αρχιεπισκοπος Μακαριος, εκφραζοντας την ομοφωνη απαιτηση ολοκληρου του ελληνικου κυπριακου λαου, διεκυρηξε οτι θα καταγγελθει η Συνθηκη Εγγυησεως των τριων δυναμεων και θ' αναθεωρηθει το Συνταγμα της κυπριακης δημοκρατιας, για ν' ανοιξη ετσι ο δρομος προς την ολοκληρωση της εθνικης ανεξαρτησιας και την αυτοδιαθεση του κυπριακου λαου. Το κομμα μας για αλλη μια φορα διακηρυττει οτι υποστηριζει ολοψυχα αυτη τη δηλωση του Μακαριωτατου Προεδρου της Κυπριακης Δημοκρατιας και οτι ειναι ετοιμο να προσφερει σ' αυτον καθε βοηθεια για την επιτευξη του επιδιωκομενου σκοπου».*

Αν υπηρχε καποια κριτικη που εκανε τοτε το ΑΚΕΛ στην δεξια και την κυβερνηση του Μακαριου ηταν γιατι δεν του εδιναν την δυνατοτητα να παρει και αυτο μερος στις εξελιξεις. Η «Χαραυγη» της εποχης ειναι γεματη με καλεσμα για «εθνικη ενοτητα» και «εθνικη συσπειρωση ολων των ελληνων ανεξαρτητα απο οποιεσδηποτε πολιτικες, ιδεολογικες και αλλες διαφορες». Δεν υπαρχει ομως ουτε μια καταγγελεια της κυβερνησης ή των ενοπλων ομαδων για τα εγκληματα τους σε βαρος των τουρκοκυπριων.

Αν η αριστερα δεν σταθει με ειλικρινη αυτοκριτικη σε αυτα τα γεγονοτα και να καταγγειλει τον εθνικισμο της αρχουσας ταξης και τον δικο της, αν δεν κατγγειλει τη καταπιεση και τις σφαγες των τουρκοκυπριων σαν ενα οργανωμενο σχεδιο της αρχουσας ταξης και οχι σαν το αποτελεσμα καποιων μεμονομενων φανατικων, τα καλεσματα και οι διακυρηξεις της για επαναπροσεγγιση με τους τουρκοκυπριους θα ειναι χωρις αντικρυσμα.

Ντινος Αγιομαμιτης

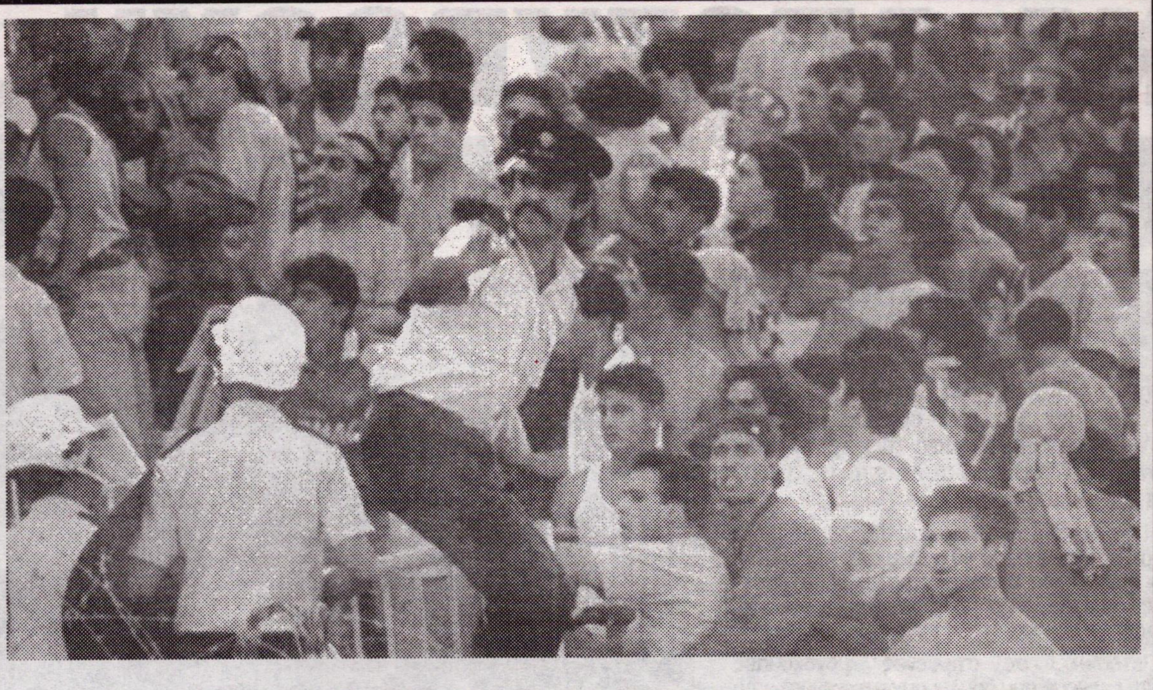

ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΑ ΓΗΠΕΔΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΙΣΚΟΘΗΚΕΣ

«Τα οργανα της ταξης ειναι αποφασισμενα να λαβουν ολα τα μετρα για καταστολη της αντικοινωνικης συμπεριφορας των νεων και να διαλυσουν επισης τις φημες οτι απο την περιοχη αυτη δεν μπορει να περασει αστυνομικος.» Αποφασισμενη λοιπον η Αστυνομια, συμφωνα με δηλωση ανωτατου αξιωματικου στο «Φιλελευθερο», να βαρεσει τους νεους για να μαθουν μια και εξω ποιος ειναι το αφεντικο.

Να και η πραγματικη αιτια των συγκρουσεων αναμεσα σε νεους και αστυνομικους στην περιοχη των δισκοθηκων. Ειναι η προσπαθεια της αστυνομιας να ελεγξει τους τροπους και τους χωρους που κυκλοφορει και διασκεδαζει η νεολαια, να μετατρεψει την περιοχη των δισκοθηκων απο χωρο εκτονωσης και διασκεδασης που ειναι σημερα για χιλιαδες νεολαιους σε στρατοπεδο συγκεντρωσης. Εκει που σημερα οι νεοι χορευουν στους ρυθμους της «ΡΑΠ», θελουν να τους βαλουν να χορευουν στους ρυθμους των παραγγελματων της αστυνομιας.

Συντηρητισμος-Αυταρχισμος,

Απο την αρχη η νεα κυβερνηση εκανε ξεκαθαρο το τι θελει να κανει με την νεολαια, απο το τρομοκρατικο νομοσχεδιο για τα γηπεδα και την απαγορευση στους δεκαεφταρηδες να οδηγουν μοτορες μεχρι το δημαρχο της Εγκωμης και την υπουργο παιδειας που θελουν να μαντρωσουν τους νεους και να τους υποδειξουν με ποιους τροπους πρεπει να διασκεδαζουν. Κι'αυτα μονο σ'εννια μηνες που ειναι στη εξουσια.

Το κρατος «προστατης», οι «καταξιωμενοι» ηγετεςκαι οι καθε λογης παραγοντες αυτοπροβαλονται σαν οι σωτηρες που εχουν αναλαβει σταυροφορια για να σωσουν την νεολαια απο τον κακο δρομο, την ασωτια, τον χουλιγκανισμο, το AIDS, τα ναρκωτικα. Βλεπουν το κακο να παραμονευει παντου.

Οι σημερινοι τροποι εκφρασης της νεολαιας, η διασκεδαση, ο «πασιαμας» των νεων στις δισκοθηκες, δακτυλοδειχνονται σαν οι πηγες της «ανωμαλιας». Για να καταληξουν στο συμπερασμα οτι η νεολαια σημερα ειναι αρρωστη και χρειαζεται θεραπεια... «σιοκ»: βαρατε τους αλητες, το «τακ-τακ να τελειωνουμε» εφαρμοσμενο στην πραξη.

Αυτο δεν ειναι τυχαιο. Η σημερινη κυβερνηση ειναι μια δεξια συντηρητικη κυβερνηση, προσανατολισμενη στην διαχειριση του κρατους και των μηχανισμων του, για το καλο του κεφαλαιου. Ομως το πιο σημαντικο ειναι οτι σε περιοδους οικονομικης κρισης οπως η σημερινη, οι καπιταλιστες και οι κυβερνησεις που εκφραζουν τα συμφεροντα τους, θελουν να περασουν μια σειρα απο μετρα λιτοτητας, περικοπες στα συστηματα υγειας, περικοπες και μεταρρυθμισεις στην εκπαιδευση, μειωσεις μισθων και κτυπηματα στο βιοτικο επιπεδο των εργατων, ελπιζωντας οτι μ'αυτο το τροπο θα μπορεσουν να ξεπερασουν την κριση τους.

Η προσπαθεια των δεξιων συντηρητικων κυβερνησεων, στην Ευρωπη αλλα και σοσιαλιστικων κυβερνησεων οπως στην Ισπανια, να εφαρμοσουν τετοια μετρα, ξεσηκωνει θυελλα αντιδρασεων απο το εργατικο και το φοιτητικο κινημα. Δεκαδες χιλιαδες εργατες, φοιτητες, μαθητες συγκρουονται με την αστυνομια στην Γαλλια την Πορτογαλλια, την Ισπανια και αλλου για να μην περασουν τα μετρα λιτοτητας που θελουν να τους επιβαλουν οι καπιταλιστες. Στην Ελλαδα, η παλη του εργατικου και του νεολαϊστικου κινηματος εριξαν τον Μητσοτακη και την κυβερνηση του.

Αυτα βλεπει η κυβερνηση του Κληριδη και τρομαζει. Γι'αυτο βιαζεται να βαρεσει την νεολαια οσο ακομα ειναι καιρος. Προσπαθει να επιβαλει ενα καθεστως τρομοκρατιας και να επιβεβαιωσει το «δικαιωμα» της αστυνομιας να «επιβαλλει την ταξη». Ξεκινα απο την νεολαια, για να προχωρησει αυριο και να τσακιζει καθε αντιδραση στη λιτοτητα οχι μονο απο την νεολαια, αλλα απο ολοκληρη την εργατικη ταξη.

Ο μυθος της «Νεανικη Παραβατικοτητας»

«Δεσμη απο μετρα για αντιμετωπιση της νεανικης παραβατικοτητας θα προωθησει αμεσα ο Δημος Εγκωμης, μετα απο διεξοδικη και σε βαθος συζητηση του ολου θεματος με αντιπροσωπευτικους παραγοντες». Οπως δηλωσε ο δημαρχος Εγκωμης.

Οι διαφοροι παραγοντες λοιπον μετα απο την «σε βαθος και διεξοδικη» συζητηση αποφασισαν οτι υπαρχει «νεανικη παραβατικοτητα» και πρεπει να την αντιμετωπισουν με μετρα οπως απαγορευση της εισοδου στις δισκοθηκες για νεους κατω των 18, απαγορευση της κυκλοφοριας αγωνιστικων μοτορων στην περιοχη, περιορισμος στο ωραριο λειτουργιας των δισκοθηκων, αυξηση των περιπολιων της αστυνομιας στην περιοχη και αυστηρος ελεγχος για την τηρηση του ωραριου απο τις δισκοθηκες.

Η αντιδραση ολων των Οργανωσεων Νεολαιας σ'αυτες τις προτασεις για την τρομοκρατηση της νεολαιας, ηταν να εκφρασουν την ανησυχια τους για την συγκρουση νεολαιων με την αστυνομια στην περιοχη των δισκοθηκων και ταυτοχρονα να διαμαρτυρηθουν γιατι στη συσκεψη που εγινε, δεν καλεστηκαν να παρουν μερος για να εκφρασουν τις αποψεις τους. Ακομα και η ΕΔΟΝ βλεπει την «παραβατικοτητα των νεων» σαν ενα υπαρκτο προβλημα.

Αυτο που επρεπε να κανουν οι νεολαϊστικες οργανωσεις ηταν να καταγγειλουν την ξετσιπωτη επιθεση της αστυνομιας και της κυβερνησης εναντια στην νεολαια. Να απαιτησουν να σταματησουν αμεσως οι περιπολιες και ο ελεγχος της αστυνομιας στους χωρους που μαζευεται και διασκεδαζει η νεολαια. Να απαιτησουν την ελευθερη εισοδο στις δισκοθηκες για ολους ανεξαρτητα τους νεους. Οταν στους δεκαοχταρηδες «επιτρεπεται» η εισοδος στο στρατο, ειναι αστειο να τους απαγορευεται για τις δισκοθηκες.

Αγωνας και οργανωση

Πρεπει να διεκδικησουμε το δικαιωμα για πληρη ελευθερια εκφρασης και διακινησης των νεων, χωρις ορους και περιορισμους. Ο τροπος με τον οποιο ζει και συμπεριφερεται η νεολαια αντανακλα την εικονα της κοινωνιας μεσα στην οποια υπαρχει. Οι νεοι σημερα ειναι γεννημα-θρεμμα, της καπιταλιστικης κοινωνιας. Του συστηματος που δημιουργει και αναπαραγει την εκμεταλλευση, την αδικια, την καταπιεση, τον ανταγωνισμο και την βια. Το υπαρκτο προβλημα δεν ειναι οι νεοι και ο τροπος που ζουν, αλλα το συστημα και η κοινωνια μεσα στην οποια ζουν.

Η νεολαια σημερα δεν ειναι αρρωστη. Αρρωστη ειναι η καπιταλιστικη κοινωνια, και η αρρωστεια της λεγεται οικονομικη κριση. Γι'αυτο ψαχνει για εξιλαστηρια θυματα, για αποδιοπομπαιους τραγους να τους φορτωσει την ευθυνη: Οι νεοι που ειναι «σκαρτοι», τα παιδια διαλυμενων οικογενιων, οι ναρκομανεις, οι ομοφυλλοφιλοι, οι ξενοι εργατες, οι μειονοτητες, οι γυναικες, οι εργατες, ολοι φταινε... εκτος απο τους πραγματικους ενοχους τους καπιταλιστες και το συστημα τους.

Καθε αγωνιστης νεολαιος και εργαζομενος πρεπει σημερα να αντισταθει στην επιθεση της κυβερνησης και της αστυνομιας εναντια στην νεολαια. Αυτη την μαχη ομως, δεν μπορουμε να την δωσουμε ο καθενας χωριστα, γιατι ετσι δεν θα ειμαστε αποτελεσματικοι. Απ' οτι φανηκε ομως και οι νεολαιες των κομματων θα την δωσουν αφου καμια δεν εδειξε διαθεση να οργανωσει εστω και μια συγκεντρωση διαμαρτυριας εξω απο την Βουλη εναντια στα σχεδια και τα νομοσχεδια αστυνομοκρατιας και τρομοκρατησης της νεολαιας.

Χρειαζεται μια επαναστατικη οργανωση που να παλευει οχι εναντια στα θυματα, αλλα εναντια στους πραγματικους φταιχτες για την βια, τις κρισεις, τους πολεμους την πεινα και την δυστυχια, τους πραγματικους χουλιγκανς της σημερινης κοινωνιας, τους καπιταλιστες και την κυβερνηση τους. Απεναντι στην βαρβαροτητα που γεννα και αναπαραγει ο καπιταλισμος να δειχνει την προοπτικη της ανατροπης του απο την εργατικη ταξη, και το χτισιμο του σοσιαλισμου. Αυτη την επαναστατικη οργανωση ειναι που μπορουμε και πρεπει να χτισουμε σημερα.

Πετρος Μιχαηλ

ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΟΥΝ ΑΜΕΣΑ ΟΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

ΕΤΚΟ

Στην οινοβιομηχανια ΕΤΚΟ η διευθυνση απελυσε 14 εργαζομενους προκαλωντας την αντιδραση των εργαζομενων που κατεβηκαν συσσωμοι σε απεργια διαρκειας.

Η διευθυνση της εταιρειας απειλουσε αρχικα με απολυση 30 με 40 ατομα αλλα «χαριστικα» στο τελος απολυσαν μολις δεκατεσσερεις. Λιγο καιρο πριν η ΕΤΚΟ ειχε προσλαβει τεσσερεις καινουργιους εργατες.

Πετουν εξω σαν στιμμενες λεμονοκουπες εργαζομενους που δουλευουν στο εργοστασιο μεχρι και 40 χρονια, που εχουν δωσει μια ολοκληρη ζωη ενω περνουν αλλους με πιο λιγα λεφτα. Απολυουν τους πιο ηλικιωμενους, των οποιων ο μισθος εχει ανεβει με τα χρονια υπηρεσιας. Αυτη ειναι η αμοιβη που δινουν τα αφεντικα για τα πολλα χρονια δουλειας.

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟΛΥΣΕΩΝ

Τα ιδια κανουν και οι αλλες οινοβιομηχανιες. Η ΛΟΕΛ πριν 2 χρονια εδιωξε 41 εργαζομενους, και τωρα οι ψιθιροι για νεες απολυσεις εγιναν εντονοι. Τα ιδια ακουονται και στην ΣΟΔΑΠ.

Τα αφεντικα προσπαθουν να φορτωσουν τα προβληματα τους, στις πλατες των εργαζομενων. Επικαλουνται τον ανταγωνισμο απο τις 25 νεες μικρες οινοβιομηχανιες στους τοπους παραγωγης, τον σκληρο ανταγωνισμο στο εξωτερικο και το κλεισιμο αλλων μεγαλων αγορων οπως των χωρων της πρωην ΕΣΣΔ για να απολυουν εργατες. Ομως για ολα αυτα δεν φταιει κανεις εργαζομενος και κανεις τους δεν πρεπει να πληρωσει. Για ολα αυτα φταινε τα αφεντικα, και η «οικονομια της αγορας» την οποια μας προβαλλαν σαν το μελλον της ανθρωποτητας. Αυτοι λοιπον να πληρωσουν τα σπασμενα.

ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΜΑΝΟΥΒΡΕΣ ΤΗΣ ΣΕΚ

Σ'αυτη την επιθεση οι εργαζομενοι στην ΕΤΚΟ ηταν ενωμενοι. «Απεργουμε μεχρι να επιστρεψουν ολοι πισω. Ολοι ειναι στην πυλη, μαζι δεξιοι και αριστεροι, παρολο που οι αριστεροι δεν ειναι οργανωμενοι στην ΣΕΚ απεργουν και αυτοι μαζι μας» αυτα δηλωσε ενας εργαζομενος.

Η ηγεσια της ΣΕΚ ομως, απο την πρωτη στιγμη «καλουσε την εργοδοσια σε διαπραγματευσεις». Τελικα η ΣΕΚ ανεστηλε την απεργια μολις η εταιρεια δεκτηκε να ξαναπιασουν δουλεια οι απολυμενοι χωρις ομως να αποσυρει και τις απολυσεις. Αντι να κλιμακωσει τον αγωνα και να αντισταθει στις ιδιες τις απολυσεις, ουσιαστικα εκλεισε τον αγωνα και περιμενει τωρα τον Χατζηπαυλου να γυρισει απο το εξωτερικο για να διαπραγματευτει ουσιαστικα για το πως θα φυγουν και τι αποζημιωσεις θα παρουν οι απολυμενοι.

Ετσι σπαζουν το ηθικο και την αυτοπεποιθηση των απεργων. Προετοιμαζουν το κλιμα για να γινουν δεκτες οι απολυσεις απο τους εργαζομενους αμα δωθουν καποιες αποζημιωσεςι. Με αυτη τους την σταση ανοιγουν τον δρομο στον Χατζηπαυλου να προχωρησει και στις επομενες απολυσεις οπως απειλουσε.

Η μαχη βεβαια δεν τελειωσε ακομα αφου οι απολυσεις δεν αποσυρτηκαν και δεν εχει γινει καμια συμφωνια. Οι εργαζομενοι δεν πρεπει να δεκτουν να γινει καμια απολυση, δεν πρεπει να δεκτουν η συζητηση να γινει για το πως θα φυγουν και ποσα θα παρουν σαν αποζημιωσεις αλλα για αμεση αναστολη των απολυσεων. Θεμα αποζημιωσεων υπαρχει μονο για τα χαμενα μεροκαματα της απεργιας.

Για να πετυχουν ολα αυτα πρεπει οι ιδιοι οι εργαζομενοι να παρουν τον αγωνα στα χερια τους ωστε να μην αφηνουν την ηγεσια της συντεχνιας να αναστελλει μετρα που αποφασιζει η Γενικη Συνελευση τους. Δεν πρεπει να δωσουν καμια εν λευκω εξουσιοδοτηση στη ηγεσια.

ΤΟ ΚΥΡΟΣ ΤΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑΣ

Την ηγεσια της συντεχνιας φαινεται να την νοιαζει περισσοτερο οχι το αν θα αποσυρθουν οι απολυσεις αλλα να τηρηθουν οι διαδικασιες που υπαρχουν στις συμφωνιες που εκανε στο παρελθον ή τον Κωδικα βιομηχανικων σχεσεων. Αυτα δηλαδη που επηρεαζουν το κυρος της και την αξιοπιστια της. Να τηρουνται δηλαδη οι συμφωνημενες διαδικασιες. Αυτο εχει φανει σε πολλες περιπτωσεις απολυσεων, οπου η αντιδραση των συντεχνιων ηταν κυριως στο οτι εγιναν απολυσεις χωρις να ρωτηθει η ιδια. Γι αυτο και την ενδιεφερε περισσοτερο να φτασει στις διαπραγματευσεις παρα να οργανωσει και να συντονισει τον αγωνα με αλλες απεριες που γινονταν την ιδια στιγμη εναντια σε απολυσεις. Δεν κυκλοφορησε ουτε ενα ενημερωτικο φυλλαδιο που να μοιραζεται απο τους ιδιους τους απεργους δεν εβγαλε, ουτε απεργιακο ταμειο ανοιξε.

Η μαχη δεν εχει χαθει ακομα. Πρεπει οι πρωτοποροι αγωνιστες στο εργοστασιο, αυτοι που καταλαβαινουν οτι οι απολυσεις δεν αντιμετωπιζονται με συζητησεις για την διαδικασια απολυσεις και παζαρια για το υψος των αποζημιωσεων να παρουν τον αγωνα στα χερια τους. Να καλεσουν Γενικη Συνελευση και να εκλεξουν απεργιακη επιτροπη που να εχει τον ελεγχο του αγωνα. Να πανε να βρουν τους αλλους εργαζομενους που αντιμετωπιζουν προβλημα απολυσεων και να συντονισουν τη δραση τους. Μπορουν να οργανωσουν μεχρι και κοινη πικεττοφορια στη Λεμεσο. Ετσι θα βαλουν μεγαλυτερη πιεση στην ηγεσια της συντεχνιας για να στηριξει τον αγωνα τους και θα δειξουν στην διευθυνση οτι ειναι αποφασισμενοι να παλεψουν μεχρι την τελικη νικη. Μονο ετσι μπορουν να ανατρεψουν τις απολυσεις και να εμποδισουν να γινουν και αλλες στο μελλον.

Ν.Α.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ

Το ξενοδοχειο Απολλωνια στη Λεμεσο εχει νεκρωσει. Οι 153 υπαλληλοι που εργαζονται σ' αυτο, βρισκονται σε απεργια απο τις 24 του Νοεμβρη.

Η απεργια ξεκινησε σαν 2ωρη προειδοποιητικη σταση εργασιας, εναντια στην απειλη απολυσεων απο την διευθυνση. Οταν ομως με το τελος της 2ωρης στασης η διευθυνση υποδεχτηκε το προσωπικο με 42 επιστολες απολυσης, η απεργια συνεχιστηκε και εγινε διαρκειας.

Η διευθυνση ισχυριζεται οτι οι 42 αποτελουν "πλεοναζων" προσωπικο.

Ακομα κι' αν υπηρχε εστω και η ελαχιστη βαση σ' αυτο τον ισχυρισμο - που δεν υπαρχει - οι εργαζομενοι στο Απολλωνια θα επρεπε και παλι να παλεψουν με νυχια και με δοντια για να υπερασπιστουν τις δουλειες των συναδελφων τους. Δεν πρεπει ν'αφηνονται να πληρωνουν οι εργαζομενοι τα σπασμενα των πολυεκατομμυριουχων.

Στην συγκεκριμενη περιπτωση ομως τα περι πλεοναζοντος προσωπικου ειναι χοντροκομενα ψεματα. Στο Απολλωνια υπαρχει **ελλειψη** προσωπικου.

Χαρακτηριστικα, για να καλυψει η διευθυνση του ξενοδοχειου τις αναγκες σε προσωπικο, εξαγορασε τις αδειες πολλων υπαλληλων του, και σημερα, ειναι χιλιαδες οι λιρες που τους χρωστα.

Αλλου ειναι λοιπον το ζητημα. Και οι 42 που θελουν ν' απολυσουν εχουν υπηρεσια 13 μεχρι 20 χρονων και, σε συγκριση μ' ενα πρωτοδιοριστο παιρουν σχετικα ψηλους μισθους.

Για παραδειγμα, απολυοντας τους 5 απο τους 6 μαγειρους, σκοπος τους δεν ειναι να κλεισουν την κουζινα του ξενοδοχειου αλλα να προσλαβουν νεους με χαμηλοτερο μισθο.

Ο Συνδεσμος Ξενονοδοχων (ΠΑΣΥΞΕ), εκανε καθαρο οτι το Απολλωνια δεν θ' αποτελεσει την εξαιρεση αλλα τον κανονα. Ανακοινωσε ηδη την προθεση του να προχωρηση σε 3000 απολυσεις στην ξεονοδοχιακη βιομηχανια.

Το Απολλωνια σημερα αγωνιζεται για ολους τους ξενοδοχουπαλληλους. Οι συντεχνιες θα επρεπε απο τωρα να ξαπλωσουν τον απεργιακο αγωνα και στα υπολοιπα ξενοδοχεια. Αν οι συντεχνιακοι δεν γενικευσουν αυτον τον αγωνα, τοτε οι απεργοι του Απολλωνια πρεπει να το καμουν οι ιδιοι και εδειξαν οτι μπορουν. Να στειλουν αντιπροσωπους σε αλλα ξενοδοχεια ζητωντας τη συμπαρασταση τους και να συντονισουν τον αγωνα τους εναντια στις απολυσεις.

Η ηγεσια της ΣΕΚ στην οποια ειναι οργανωμενο το 80% των υπαλληλων που ελεγχει τον αγωνα εδειξε οτι δεν εχει καμια διαθεση προχωρησει σε δυναμικη αντισταση στις απολυσεις. Συντεχνιακοι ομολογουσαν οτι η απεργια αρχισε εξαιτιας της απειριας των τοπικων υπευθυνων που δεν μπορεσαν να χειριστουν διαφορετικα το θεμα.

Δυστηχως ομως και η ΠΕΟ δεν τα πηγε καλυτερα. Ενω την 2ωρη σταση εργασιας στις 24 του Νοεβρη ακολουθησαν οι επιστολες απολυσης και η αμεση και συλλογικη αποφαση των εργαζομενων για επ' αοριστον απεργια, να πια ηταν η αντιδραση της ΠΕΟ: "οπως ηταν φυσικο, δεν συνεστησε συνεχιση της στασης εργασιας" και "προτεινε στα μελη της να επανελθουν στις εργασιες τους". Ευτυχως τα μελη της ΠΕΟ αρνηθηκαν ν' ακολουθησουν αυτο το απεργοσπαστικο καλεσμα των γραφειοκρατων και συνεχιζουν ενωμενοι με τους υπολοιπους συναδελφους τους τον αγωνα.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΟΙ ΩΡΟΜΙΣΘΙΟΙ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΛΙΤΟΤΗΤΑ

Στο νεο Νοσοκομειο Λεμεσου δεν ειναι μονο οι κακοτεχνιες και τα προβληματα λειτουργιας των διαφορων τμηματων που ταλαιπωρουν το κοινο και τους εργαζομενους.

Υπαρχει ακομα ενα μεγαλο προβλημα διπλα στα τοσα αλλα, που το βιωνουν καθημερινα οι ωρομισθιοι Κυβερνητικοι εργατες. Ειναι το προβλημα της ελλειψης προσωπικου που εχει σαν αποτελεσμα το ξεζουμισμα κυριολεχτικα του υπαρχοντος προσωπικου με την εντατικοποιηση των ρυθμων δουλειας για να καλυπτει τις αναγκες που υπαρχουν.

Η μετακινηση του εξοπλισμου και του προσωπικου απο το παλιο στο νεο κτηριο ηταν προγραμματισμενη να γινη την 1η Μαιου. Το νεο κτηριο του Νοσοκομειου Λεμεσου που για σκοπους εντυπωσιασμου χαρακτηριστηκε ξενοδοχειο 5 αστερων, ειναι πολυ μεγαλυτερο του παλιου, με περισσοτερα τμηματα, και με τεραστιους εσσωτερικους χωρους. Αυτο σημαινε οτι το υπαρχων προσωπικο ηταν αδυνατο να αντεπεξελθη στα νεα δεδομενα.

Αυτο το προβλημα ειχε μπει εκ των προτερων απο τους εργαζομενους, και μετα απο ερευνα απο τις συντεχνιες και την διευθυνση του Νοσοκομειου ειχε αποφασισθη οπως παρουν αλλους 42 ωρομισθιους εργατες για να καλυψουν τις αναγκες του νεου Νοσοκομειου.

Τιποτα ουσιαστικο ομως, δεν εγινε στους μηνες που ακολουθησαν.

Απο τον Μαη μεχρι τον Οκτωβρη δεν εγινε καμμια προσληψη, απεναντιας η διευθηνση με τις συντεχνιες αποφασισαν να μειωσουν τον αριθμο των νεων θεσεων απο 42 σε 19.

Η 1η Οκτωβριου ηταν η μερα που επρεπε να γινουν οι προσωπικες συνεντευξεις για τις προκυρηγμενες θεσεις.

Οι προσωπικες συνεντευξεις εγιναν αλλα ματαια οι ωρομισθιοι εργατες περιμεναν τις προσληψεις των νεων τους συναδελφων που θα τους ανακουφιζαν λιγο στην εκτελεση των καθηκοντων τους.

Τα πραγματα ειχαν φθασει στο απρωχορητο. Οι εργατες καταλαβαν πως αν περιμενουν την διευθηνση να αποφασισει ποτε θα γινουν οι προσληψεις τοτε θα περιμεναν για πολυ καιρο.

Ετσι μετα απο γενικη συνελευση αποφασισαν 2ωρη σταση εργασιας για τις 29 Νοεμβριου. Κατα την διαρκεια της στασης εργασιας η διευθυνση προχωρησε στην καλυψη των 6 απο τισ 19 θεσεις που ηταν προγραμματισμενες και υποσχεθηκε πως θα γινουν και οι υπολοιπες συντομα. Η απαντηση ομως των εργατων ηταν ξεκαθαρη. Αν στην διαρκεια της εβδομαδας απο 29/11/93 μεχρι 5/12/93 δεν γινουν και οι υπολοιπες προσληψεις τοτε θα προχωρησουν σε 24ωρες απεργιες μεχρι να ικανοποιηθει το αιτημα τους.

Σε τομεις οπως ειναι αυτος της υγειας οπου πρεπει να προσφερεται ψηλο επιπεδο ιατροφαρμακευτικης περιθαλψης και εξηπηρετησης προς το κοινο, η Κυβερνηση κανει ακριβως το αντιθετο με σκοπο να μειωσει το κοστος λειτουργιας των Νοσοκομειων. Προσπαθει με οσο το δυνατο λιγοτερο προσωπικο να καλυψει τις αναγκες των νοσοκομειων με αποτελεσμα λογω της συνεχους πιεσης και εντατικοποιησης οι εργαζομενοι να αντιμετωπιζουν οι ιδιοι σοβαρα προβληματα υγειας.

Τα ιδια ειχε κανει η Κυβερνηση και στο Νοσοκομειο Λευκωσιας λιγο καιρο προηγουμενα και πηρε την ιδια δυναμικη απαντηση που την αναγκασε να προσλαβει προσωπικο. Σημερα οι κυβερνητικοι εργατες του νοσοκομειου Λεμεσου συνεχιζουν την ιδια παραδοση δειχνοντας ποιος ειναι ο δρομος που πρεπει να ακολουθησουν ολοι οι εργαζομενοι, για να παλεψουν τα μετρα λιτοτητας της κυβερνησης. Ενοτητα και αγωνας.

Ντινος Ιασωνος

ΣΑΛ

ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΙΚΕΣ ΣΑΛ(ΑΤΕΣ) ή...

ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΣΑΛ(ΤΟ)

Το γραφειακο προσωπικο του Συμβουλιου Αποχετευσεως Λυματων (ΣΑΛ) Λευκωσιας κατεβηκε στις 12 Νοεμβρη σε 24ωρη προειδοποιητικη απεργια. Ο Χ.Γιαλλουρος, διευθυντης του ΣΑΛ και ο δημαρχος Λευκωσιας Λελλος Δημητριαδης αρνουνται να εφαρμοσουν τη συλλογικη συμβαση που οι ιδιοι διαπραγματευτηκαν και υπογραψαν στις 24.5.93.

Ξαφνικα "θυμηθηκαν" οτι δεν εγκριθηκαν απο την κυβερνηση τα κονδυλια βαση των οποιων εβαλαν πριν 6 μηνες την πλατια τους, και σημερα επιδιωκουν την ακυρωση και επαναδιαπραγματευση της συμβασης.

Συμπαιγνια

Η "κακη συνενοηση", ταχα, μεταξυ της διευθυνσης του ΣΑΛ και της κυβερνησης ειναι ενα τεχνασμα. Απο την μια η κυβερνηση, στην προσπαθεια της να περασει την πολιτικη λιτοτητας που εχει εξαγγειλει, προφασιζεται την μη τηρηση διαδικασιων και χρονοδιαγραμματων απο το ΣΑΛ, ενω απο την αλλη η διευθυνση του ΣΑΛ, στην προσπαθεια της ν'αθετησει την υπογραφη της και να κανει τα μετρα λιτοτητας πραξη, κωλυσιεργει και μεταθετει την ευθυνη στα διαφορα υπουργεια.

Αυτος ο φαυλος κυκλος ειναι προιον, οχι μιας κακης, αλλα μιας πολυ καλης συνεννοησης μεταξυ τους. Μπλεκοντας σ'αυτον τους εργαζομενους ελπιζουν να πετυχουν τον κοινο τους στοχο: Να αποδεσμευτουν απο τη συλλογικη συμβαση και ν'αναγκασουν τους εργαζομενους να πληρωσουν το τιμημα της πολιτικης της λιτοτητας.

Ιστορικο

Δεν ειναι πρωτη φορα που οι 29 εργαζομενοι στο ΣΑΛ βρεθηκαν αντιμετωποι με μεθοδευσεις της διευθυνσης που στοχευουν στην αποσκαψη των κεκτημενων και του βιοτικου τους επιπεδου. Εχουν μια μακροχρονη και πικρη πειρα απο τις τακτικες κωλυσιεργιας της διευθυνσης.

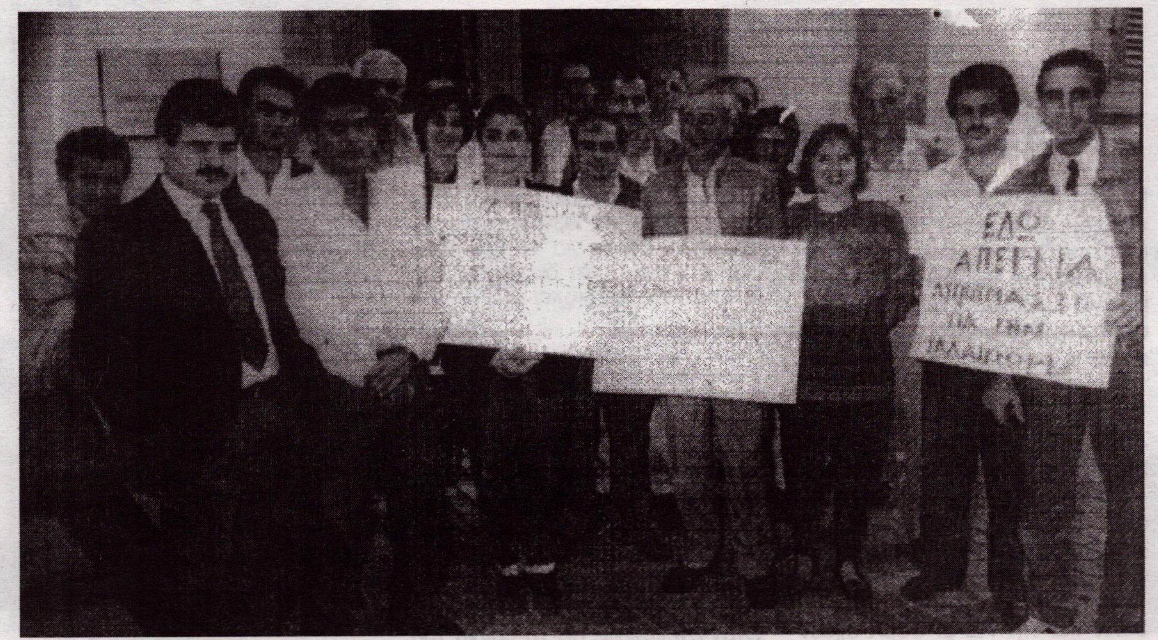

Η συμβαση για τις χρονιες 1989-91 υπογραφτηκε απο τον δημαρχο στις 27/12/91, δηλ. τεσσερεις μονο μερες πριν την ληξη της. Μετα απο κωλυσιεργια τριων χρονων, η διευθυνση ζητησε νεα "πιστωση χρονου". "Ειναι αδυνατο να πληρωσουμε τοσα αναδρομικα, εχουμε προβληματα" ηταν τωρα το επιχειρημα, που πληρωθηκε και παλι με νεες χρονοβορες διαπραγματευσεις και υποχωρησεις απο τους εργαζομενους.

Ενθαρυμμενοι απο την "επιτυχια" τους με την συμβαση του '89-'91, ο Χ.Γιαλλουρος και ο Λελλος, αισθανθηκαν οτι τωρα μπορουσαν να περασουν στην κατα μετωπο επιθεση. Απαιτησαν η επομενη συλλογικη συμβαση να ειναι πενταετης (!) γιατι οπως ειπαν στους εργαζομενους "δεν θελουμε να σας βλεπουμε μπροστα μας καθε λιγο". Μετα απο νεες μακροσυρτες διαπραγματευσεις και μπροστα στην υποχωρητικοτητα της συνδικαλιστικης ηγεσιας, "συμβιβαστηκαν" στην συνομολογιση τετραετους (!) συμβασης για την περιοδο 92-95 - αφου ομως πρωτα εξασφαλησαν και την καταργηση του Ειδικου Επιδοματος απο το οποιο πληρωνονταν οι εργαζομενοι για την διεκπαιρεωση εργασιων που ηταν εξω απο τα καθηκοντα τους.

Ειναι αυτη την απαραδεκτη συμβαση που σημερα οι εργοδοτες θελουν να αναθεωρησουν προς το χειροτερο. Οταν οι εργαζομενοι στο ΣΑΛ κατεβηκαν σε 24ωρη απεργια τον περασμενο Νοεμβριο, ειχαν το θρασος να την χαρακτηρισουν "βεβιασμενη" και "παρανομη"!

Αυτοσκοπος

Ενω ομως η αποφαση των απεργων ηταν οτι αν η διευθυνση δεν εφαρμοζε τη συμφωνια μεχρι τις 18/11 θα κατεβαιναν σε απεργια διαρκειας, οι ηγεσιες των συντεχνιων ΣΕΚ και ΠΕΟ - προβαλλοντας το επιχειρημα οτι "η απεργια δεν ειναι αυτοσκοπος" - ανεστηλαν την απεργια για να "καταφυγουν" στην διαιτησια του υπουργου της κυβερνησης της λιτοτητας και των περικοπων, Μουσιουτα, μπαινοντας σε ενα νεο γυρο διαπραγματευσεων με την εργοδοσια.

Η απεργια δεν ειναι αυτοσκοπος. Ειναι ομως το πιο αποτελεσματικο οπλο που διαθετουν οι εργαζομενοι απεναντι στην επιθετικοτητα του εργοδοτη. Αντιθετα, αυτοσκοπο εχουν καταντησει οι ηγεσιες των συντεχνιων τις διαπραγματευσεις και την μεσολαβηση του υπουργειου.

Ενω ομως και αυτες οι διαπραγματευσεις στις 23/11 κατεληξαν σε αδιεξοδο, οι εμμισθοι των συντεχνιων, για να "καλοπιασουν" τον υπουργο, εδωσαν νεα πιστωση χρονου στα αφεντικα. Ο κυριος υπουργος ζητησε 3 βδομαδες. Οι συντεχνιακοι "εις ενδειξη καλης θελησεως" εδωσαν 4! Ενας εργαζομενος δηλωσε στην Εργατικη Δημοκρατια: *"Οχι μονο η διευθυνση μας αντιμετωπιζει σαν βλακες, αλλα αρχισαμε τωρα να παιζουμε και τους βλακες"*. Οι εργαζομενοι στο ΣΑΛ πληροφορηθηκαν με οργη τα μαντατα οτι θα τους βρουν οι γιορτες χωρις να εχουν εξασφαλισει το παραμικρο.

Ειναι γνωστο σε ολους οτι η διευθυνση δεν θα επιστρεψει στις 23 Δεκεμβρη με ενα σκετο "ναι" ή ενα σκετο "οχι" στην εφαρμογη της συμφωνιας. Θα ζητησει καινουργια "πιστωση χρονου" ή θα απαντησει με ενα διπλωματικο "ναι, βεβαιως, αλλα...", που θα ειναι ουσιαστικα ενα "ναι στην επαναδιαπραγματευση της συμβασης".

Στη Γενικη Συνελευση που θα εχουν στις 20 Δεκεμβρη, οι εργαζομενοι στο ΣΑΛ μπορουν και πρεπει να παρουν και παλι την αποφαση για την αμεση κηρυξη απεργιας διαρκειας. Αυτη τη φορα ομως θα πρεπει να προχωρησουν και να κανουν την αποφαση τους πραξη. Αν οι ηγεσιες των συντεχνιων ακολουθησουν, καλως. Εαν ομως συνεχισουν να την "βρισκουν" στους διαδρομους των υπουργειων, τοτε οι εργαζομενοι στο ΣΑΛ πρεπει και εχουν τη δυναμη να προωθησουν οι ιδιοι τον αγωνα τους. Να καλεσουν ξανα σε απεργια συμπαραστασης τους 20 του εγατοτεχνικου προσωπικου. Να συντονισουν τον αγωνα τους με τους εργαζομενους στο δημαρχειο Λευκωσιας που κι'αυτοι περιμενουν το κλεισιμο συμβασης για τις χρονιες '92-'93, ενω βρισκομαστε μονο μερικες μερες μακρια απο το '94.

Μια τετοια κινητοποιηση θα δει τους εργαζομενους του ΣΑΛ να καλωσοριζουν τον καινουργιο χρονο χωρις την προοπτικη νεων "πιστωσεων", με μια λαμπρη νικη.

Δαφνος Οικονομου

20° ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΕΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Εγινε στις 20 του Νιοβρη το 20ο Συνεδριο της ΠΕΟ Λευκωσιας μεσα σε μια περιοδο που τα αφεντικα και η κυβερνηση τους προσπαθουν να φορτωσουν τα βαρη της οικονομικης κρισης στους ωμους των εργαζομενων.

Η κυβερνηση επιβαλλει φορους στα τσιγαρα και την βενζινη ενω αυξανει το ΦΠΑ. Οι βιομηχανοι αρνουνται να παραχωρησουν ακομα και την ημιωρη μειωση στο ωραριο που συμφωνησαν με την συνδικαλιστικη ηγεσια. Τα αφεντικα, κυβερνηση και ιδιωτες, προσπαθουν να σπασουν τις συλλογικες συμβασεις να καταργησουν την ΑΤΑ. Κυβερνηση και ιδιωτες συντονιζουν την επιθεση τους. Εκατονταδες εργαζομενοι απολυονται την ωρα που η κυβερνηση επαναπροσλαμβανει τους 62 που απολυθηκαν για την δραση τους στο πραξικοπημα και δινει επιχορηγησεις εκατομμυριων στους βιομηχανους.

Ομως οι εργαζομενοι απαντουν στην εργοδοτικη επιθεση δειχνοντας την μαχητικη διαθεση που υπαρχει. Μια σειρα απο απεργιες γινονται παρα την θεληση της συνδικαλιστικης γραφεοκρατειας. Η διαθεση για αντισταση στην επιθεση των αφεντικων ομως χρειαζεται συντονισμο και γενικευση για να μην απομονωθει και να σβησει.

Το ζητημα του συντονισμου των απεργιακων αγωνων για να εμποδιστουν οι απολυσεις δεν μπηκε σαν τετοιο στο συνεδριο. Η συνδικαλιστικη γραφειοκρατεια δεχεται οτι υπαρχουν προβληματα στην οικονομια για τα οποια οι εργαζομενοι μεσα στα πλαισια μιας "λογικης" και "συγκρατημενης" πολιτικης μπορουν να διαπραγματευονται ακομα και τους ορους της απολυσης τους.

Ομως οι εργαζομενοι δεν χρειαζεται να δεχθουν αυτη την "λογικη", μπορουν να παλαιψουν εναντια στις ιδιες τις απολυσεις. Το εδειξαν οι απεργοι στο CYFELCO που απεργησαν για να εμποδισουν τις απολυσεις των συναδελφων τους.

Βασικο ζητημα που μπηκε στο συνεδριο ηταν η ενισχυση των συντεχνιακων ιατρειων με επιχορηγησεις απο την κυβερνηση. Η κυβερνητικη επιθεση εναντια στην υγεια των εργαζομενων δεν μπορει να καλυφθει ουτε απο την εκστρατεια καλων δημοσιων σχεσεων που καμνει ο υπουργος υγειας. Το χαρτι απορια που δινουν οι μουχταρηδες ειναι στο στοχαστρο της κυβερνησης, το γενικο σχεδιο υγειας μπηκε στο ψηγειο. Η συνδικαλιστικη γραφεοκρατεια υπολογιζει οτι οι εργαζομενοι θα στραφουν στα συντεχνιακα ιατρεια για την ιατροφαμακευτικη περιθαλψη που χρειαζονται.

Οι γραφειοκρατες εχουν μισο δικαιο γιατι πραγματι αν δεν γινει κανενας εργατικος αγωνας που να υποχρεωνει την κυβερνηση να εφαρμοσει το Γενικο Σχεδιο Υγειας τοτε οι εργαζομενοι θα στραφουν στα συντεχνιακα ιατρεια. Τοτε ακομα και αν υπαρχει κυβερνητικη επιχορηγηση ειναι οι συντεχνιες που θα πρεπει να καμνουν συμβιβασμους με την ποιοτητα των υπηρεσιων που θα δινουν τα ιατρεια στους εργαζομενους. Κι'αυτο γιατι κανενα συντεχνιακο ιατρειο δεν θα εχει τους πορους που εχει στην διαθεση του το κρατος για να δωσει την ιατροφαρμακευτικη περιθαλψη που πραγματικα χρειαζονται οι εργαζομενοι.

Οπως εδειξαν και οι προγραμματικες δηλωσεις του Κληριδη στην βουλη η αρχουσα ταξη εχει βαλει μπροστα να μας πιει τα αιμα. Θελουν να ξεζουμησουν την εργατικη ταξη για να ξεπερασουν την κριση τους. Δεν πρεπει να τους καμουμε το χατηρι. Δεν πρεπει να δεχθουμε ουτε μια απολυση, δεν πρεπει να καμουμε κανενα συμβιβασμο για την υγεια των εργαζομενων. Μοναδικος δρομος ειναι οι εργατικοι αγωνες.

Σταυρος Σιδερας

Κυπριακες Αερογραμμες

ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΗΣ AIR FRANCE

Η κυβερνηση και το διοικητικο συμβουλιο των Κυπριακων Αερογραμμων ακονιζουν τα μαχαιρια, για να κοψουν μισθους και αλλα ωφεληματα των εργαζομενων. Φτανουν μαλιστα στο σημειο, να απειλουν τους εργαζομενους οτι αν δεν δεχτουν τις θυσιες, θα προχωρησουν σε απολυσεις. Προσπαθουν να χτισουν την εικονα οτι ο μονος δρομος που υπαρχει σημερα, ειναι να γινουν απο ολους καποιες θυσιες. Για να γινουν μαλιστα πιο πιστευτοι, δηλωσαν οτι θα μειωσουν και τους μισθους των διευθυντων.Βεβαια οση μειωση γινει στους μισθους, θα την παρουν πισω σαν μετοχες στην εταιρια.

Υποστηριζουν οτι οι θυσιες ειναι αναγκαιες για ν'αντεξει η εταιρια, το σκληρο ανταγωνισμο στη διεθνη αγορα μετα την φιλελευθεροποιηση των αερομεταφορων. Αυτοι οι ιδιοι που εμφανιζονται οι μεγαλυτεροι υποστηριχτες της φιλελευθεροποιησης, των ιδιωτικοποιησεων και της ελευθερης αγορας και του «υγιους ανταγωνισμου» σημερα επικαλουνται την φιλελευθεροποιηση για να κτυπησουν τους εργαζομενους. Για να μπορεσουν αυτοι και οι ομοιοι τους να ανταγωνιζονται «υγιεινα» στην διεθνη αγορα, πρεπει οι εργαζομενοι να δεχτουν ανθυγιεινες θυσιες.

Σημερα σ'ολοκληρη την Ευρωπη, τ'αφεντικα των αερομεταφορων, ξεκινουν την επιθεση εναντια στους εργαζομενους προβαλλοντας ακριβως τα ιδια επιχειρηματα οπως και εδω. Τα ιδια στην Γαλλια, την Πορτογαλλια τα ιδια παντου. Ομως οι Γαλλοι εργατες της Αιρ Φρανς, εγραψαν στα παλια τους τα παπουτσια αυτες τις ανοησιες. Με την δυναμικη απεργια τους, εδειξαν σ'ολους οτι υπαρχει κι'αλλος δρομος για να λυσουν οι εργατες το προβλημα των απολυσεων και των θυσιων.

Σημερα το παραδειγμα των Γαλλων ακολουθουν και οι Πορτογαλλοι εργατες. Αυτη η μαχη πρεπει να μεταφερτει και εδω. Οι εργαζομενοι στις Κυπριακες Αερογραμμες και οι συντεχνιες τους, δεν εχουν κανενα λογο να πιασουν διαλογο με τ'αφεντικα τους, για το αν πρεπει και ποσο πρεπει, να γινουν απολυσεις και θυσιες απο την μερια των εργαζομενων για να σωθουν τα κερδη της εταιριας. Η δυναμικη απεργια και η νικη των εργαζομενων της Αιρ Φρανς δειχνουν τον τροπο για να παλεψουμε σημερα εναντια στις απολυσεις και τις μειωσεις μισθων.

Π.Μ.

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπανασταση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης τωνκ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοπορειας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Οργανωσης
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλ. 02-349770
Εκδοτης - Υπευθυνος για το νομο:
Ντινος Αγιομαμιτης

MICHAEL JACKSON

Καταστρεφεται απο αυτους που τον δημιουργησαν

Ο Michael Jackson, ινδαλμα εκατομυριων νεων σε ολοκληρο το κοσμο «κτυπα» την επικαιροτητα αλλα αυτη τη φορα με ενα αρνητικο τροπο. Η ειδηση οτι κατηγορειται για σεξουαλικη κακοποιηση ανηλικου μεταδοθηκαν απο τους διεθνεις τηλεοπτικους σταθμους και εχουν κανει τον γυρο του κοσμου.

Οι κατηγοριες εχουν τιναξει στον αερα τον μυθο του σουπερσταρ και το μηχανισμο που στηριζε τον Jackson.

Οι εμπορικες συμφωνιες με την SONY και την PEPSI COLA εχουν παγωσει ενω συναυλιες του ακυρωθηκαν στην Ασια.

Οι υπερασπιστες και οι κατηγοροι του χρησιμοποιουν ολων των ειδων τις ψευτοψυχολογικες θεωρειες για να αποδειξουν την ενοχη ή την αθωοτητα του.

Καμμια ομως απο αυτες τις θεωριες δεν εχει ασχοληθει με το πολιτικο υποβαθρο που κρυβεται πισω απο την δημιουργια του μυθου των Jackson's και την τεραστια φημη που αποκτησε ο Michael Jackson.

Αυτη ομως ειναι η πραγματικη ιστορια που αξιζει να λεχθει αυτη τη στιγμη.

Διαφυγη απο τον ρατσιστικο Νοτο

Η ζωη του Michael Jackson ηταν μια συνεχης προσπαθεια να πετυχει το «Αμερικανικο ονειρο».

Η μητερα του, θυμα πολυομελυτιδας, ηταν μια φτωχη μαυρη απο την Αλαπαμα. Ο πατερας του επισης απο τα βαθη του Νοτου.

Οπως πολλοι αλλοι μαυροι στην δεκαετια 1920 και 1930 μεταναστευσαν στον Βορρα για να ξεφυγουν απο τις φυλετικες διακρισεις, τις ρατσιστικες διωξεις και το λιντσαρισμα:

Εγκατασταθηκαν στην πολη Γκαρυ της Ιντιανα, μια βιομηχανικη πολη γνωστη με το παρατσουκλι «η πολη του ατσαλιου»

Ο πατερας του για να τα βγαζει περα ηταν αναγκασμενος να κανει δυο δουλειες.

Ηταν επισης μουσικος της μπλουζ, της μουσικης που εκφραζε την αντισταση και τον θρηνο των μαυρων του Νοτου απ' οπου προερχοταν. Οταν ανακαλυψε οτι τα παιδια του ειχαν ταλεντο στη μουσικη τους εβαλε μαζι του στην δουλεια.

Καποια στιγμη οι Jackson's υπογραψαν συμβολαιο με την εταιρεια Μοταουν που επεκτεινε τοτε τις δραστηριοτητες της στην πλουσια περιοχη του Λος Αντζελες και μετακομισαν εκει.

Η επιτυχια για τους Jackson's ηρθε πολυ γρηγορα ακολουθωντας την ανοδο του κινηματος των μαυρων της δεκαετιας του '60. Μια ολοκληρη γενια των μαυρων προσπαθει να ξεφυγει απο την μιζερια και την καταπιεση και στρεφεται στον αγωνα και την αντισταση.

Η εταιρεια ζητα απο τους Jackson's να μεγαλωσουν τα «νεγρικα» μαλια τους για να ταυτιστουν με αυτη την διαθεση. Ηταν μια πανουργα εταιρεια που θα χρησιμοποιουσε το καθε τι για να αυξησει τις πωλησεις της. Ειχαν τοση επιτυχια οι Jackson's που προσπαθησαν να τους μιμηθουν και λευκα συγκροτηματα οπως οι «Partridge Family» και οι «Osmonds».

Μετα την συντριβη των οργανωσεων των μαυρων, οπως τους μαυρους πανθηρες απο το αμερικανικο κρατος, οι Jackson's εκφραζαν το πιο μετριοπαθες και αποδεχτο προσωπο της «φυλετικης περηφανειας» των μαυρων.

Αποδοχη

Απο κει και περα τα αδελφια Jackson's ακολουθησαν μια πορεια ολο και περισσοτερης προσαρμογης στο προτυπο που επεβαλλε το «αμερικανικο ονειρο». Εγιναν χριστιανοι και προσπαθησαν να ακολουθησουν μια «καθως πρεπει» ζωη. Χωρισαν σαν συγκροτημα και ο Michael ακολουθησε τον δικο του δρομο.

Εκοψε τα «νεγρικα» μαλια του και εκανε την πρωτη απο τις πολλες πλαστικες εγχειρησεις για ν' ασπρισει το προσωπο του και να γινει πιο αποδεκτος.

Η προσπαθεια αποδωσε. Το 1980 η Pepsi γινεται ο χρηματοδοτης του Jackson και τον κανει εκατομμυριουχο χρησιμοποιοντας την φημη του για να κτυπησει τον μεγαλο ανταγωνιστη της, την Κοκα Κολα.

Εγινε ο «νουμερο ενα καλιτεχνης στον κοσμο» αλλα εχασε πια καθε επαφη και σχεση με το ακροατηριο του. Το μονο που τον εδενε με αυτο το κοσμο ηταν τα χειροκροτηματα και τα πλουτη που του προσφεραν.

Ο Jackson θα συνεχισει να ειναι δισεκατομμυριουχος. Αλλα η ρατσιστικη Αμερικη συνεχιζει να εχει την δυνατοτητα να μετατρεπει την ζωη ακομα και των πιο διασημων και προνομιουχων μαυρων σε εφιαλτη.

Η πραγματικη απελευθερωση των μαυρων εξασφαλιζεται μονο με την παλη εναντια στο ιδιο το συστημα που γεννα το ρατσισμο και τις φυλετικες διακρισεις. Η ηρωικη εξεγερση των μαυρων και των αλλων καταπιεσμενων πριν εναμιση χρονο στο Λος Αντζελες και οι δεκαδες χιλιαδες ανθρακωρυχοι που απεργουσαν απο το περασμενο Φεβραρη μεχρι το καλοκαιρι σε ολοκληρη τη χωρα εδειξαν οτι στην καρδια του καπιταλιστικου θηριου δεν υπαρχει κανενα «ονειρο», μονο ο εφιαλτης.

Αγγελικη Μιχαηλ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ | ΤΖΙΟΥΡΑΣΙΚ ΠΑΡΚ

Πρεπει οι ανθρωποι να επεμβαινουν στη φυση;

Εφτασε στους κινηματογραφους η καινουργια ταινια του Σπιλμπεργκ, *Τζιουρασικ Παρκ*. Η υποθεση της ταινιας πρεπει να ειναι γνωστη στους περισσοτερους απο τη δημοσιοτητα που προηγηθηκε και τις συζητησεις που προκαλεσε.

Ενας εκκεντρικος εκατομμυριουχος και ενας μεγαλοφυης επιστημονας φερνουν ξανα στη ζωη τους Δεινοσαυρους μετα απο 65 εκατομμυρια χρονια. Τα προϊστορικα ζωα που πολλα παιδια τα λατρευουν - Βροντοσαυροι, Τυραννοσαυροι, Νησσοραμφοσαυροι κλπ - δρασκελιζουν και παλι τη γη.

Επιφανειακα το *Τζιουρασικ Παρκ* ειναι μια ταινια τρομου, μια ταινια "αποδρασης" απο τη καθημερινοτητα.

Το θεαμα των προϊστορικων αυτων ζωων θα εκτιθονταν στο δημοσιο σ'ενα απομερο νησι, ενα τεραστιο παρκο - αναπαρασταση της εποχης των Δεινοσαυρων. Τη μερα των εγκαινιων ομως το *Τζιουρασικ Παρκ* μετατρεπεται σε κολαση. Οι επομενες 24 ωρες γινονται ενας αγωνας διαφυγης απο τα προϊστορικα τερατα που εχουν ξεφυγει απο καθε ελεγχο.

Αξιζει εδω να παρατηρησουμε οτι η ηθοποιϊα ειναι μαλλον φτωχη και οτι οι Δεινοσαυροι ειναι σαφως ανωτεροι στο ρολο τους. Περα ομως απο το θεαμα των Δεινοσαυρων, η ταινια εκτοξευει ενα "ισχυρο" μηνυμα: **μην ανακατευεστε με τη φυση.** Ο Σπιλμπεργκ εμφανιζεται πρασινος - κι αυτο δεν οφειλεται αποκλειστικα στο χρωμα των δολλαριων που σημερα τσεπωνει. Η ταινια του τοποθετειται ξεκαθαρα εναντια στην επιστημη, κατι που καθε σοσιαλιστης πρεπει ν'απορριψει.

Χαος

Ο Σπιλμπεργκ χρησιμοποιει μια αφελη...

Ο Σπιλμπεργκ χρησιμοποιει μια απλοϊκη εκδοχη της συγχρονης "θεωριας του Χαους" για να προειδοποιησει μεσα απο το προσωπο του ιδιοφυους επιστημονα, τους θεατες: οι παρεμβασεις της επιστημης πανω στη φυση εγκυμονουν συνεπειες που ειναι αντικειμενικα αδυνατο να προβλεφθουν.

Η αληθεια ομως ειναι πολυ διαφορετικη. Η «θεωρια του Χαους" ηδη χρησιμοποιειται για να δωσει περισσοτερο κι οχι λιγοτερο ελεγχο πανω στη φυση. Επιτρεπει τη προβλεψη και τη σχεδιασμενη παρεμβαση σε καταστασεις ακριβως που μεχρι χθες τις θεωρουσαμε απροβλεπτες και "χαοτικες". Εχει ηδη μπει σε εφαρμογη στη προβλεψη μιας συγκοπης σε καρδιοπαθεις, στη παρακολουθηση των κλιματολογικων αλλαγων, στην αναπτυξη εικονας υψηλης ευκρινειας στις υπερσυγχρονες τηλεορασεις.

Ο Σπιλμπεργκ στη ταινια του κανει μια "μικρη" αλλαγη απο το βιβλιο του σεναριου. Στη ταινια το "λαθος" που απελευθερωνει τα τερατα γινεται απο ενα απληστο, επιστημονα. Στο βιβλιο, ομως, η καταστροφη προκαλειται απο τον ανταγωνισμο των σημαντικοτερων εταιριων βιοτεχνολογιας που συγκρουονται για το ποια θ'αποκτησει πρωτη το δικο της *Τζιουρασικ Παρκ*.

Σημερα στις ΗΠΑ επενδυονται περισσοτερο απο \$50 δισ. το χρονο στη βιοτεχνολογια!

Ταξη

Η οργανωση του κοσμου σε ανταγωνιστικες, κερδοσκοπικες εταιριες δεν εχει τιποτα να κανει με τη φυση. Οι ανθρωποι του πλανητη δεν κινδυνευουν απο την επιστημη αλλα κινδυνευουν γιατι την επιστημη την ελεγχει η απληστη ταξη των καπιταλιστων που σαν μοναδικο τους κριτηριο εχουν την αυξηση των κερδων τους και οχι την καλυψη των ανθρωπινων αναγκων.

Η συντριπτικη πλειοψηφια των ανθρωπων σημερα δεν κινδυνευει απο την υπερβολικη επιστημη που καταναλωνει. Αντιθετα υποφερει απο την ελαχιστη επιστημη που πραγματικα μπαινει στην υπηρεσια της.

Ο Σπιλμπεργκ μπορει να δημιουργησε μια ταινια αποδρασης απο τη καθημερινοτητα που για μερικους ισως να ειναι και διασκεδαστικη. Καλα θα εκανε ομως να αφησει την επιστημη στην ησυχια της.

Κουλλα Αρεστη

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες
Συνδρομη για ενα χρονο
Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10
ΟΝΟΜΑ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

8/12
Η επαναστατικη εφημεριδα

15/12
Η κριση της ρεφορμιστικης αριστερας

22/12
Η Γερμανικη επανασταση 1919–23

5/1
Καπιταλισμος: η φτωχεια μεσα στο πλουτο

καπιταλισμος: ο αδιστακτος φορεας του AIDS

«..μπορω να δουλεψω και θελω να δουλεψω. Τι να κανω κλεισμενος στο σπιτι, θα περιμενω να πεθανω... Εργαζομαι εδω και 31 χρονια και σε 7 περιπου αφυπηρετω. Γιατι δεν με αφηνουν να εργαζομαι οπως τους υπολοιπους εργατες... »

Αυτα τα πικρα λογια, βγηκαν απο τον νεο φορεα του AIDS υπαλληλο στη Αρχη Ηλεκτρισμου σε συνεντευξη του στο Φιλελευθερο στις 20 του Νιοβρη, μετα που οι συναδελφοι του αρνηθηκαν να δουλευουν πια μαζι του.

Ο εργατης της ΑΗΚ δεν ειναι ο πρωτος που κινδυνευει να χασει την δουλια του. Εξη ακομα φορεις του AIDS εχασαν την δουλια τους και εγιναν οι αποδιοπομπαιοι τραγοι της προπαγανδας των καπιταλιστων για το AIDS που θυματοποιει και στιγματιζει τον καθενα που «δεν προσεχε και καλα να παθει».

ρατσισμος και ηθικολογιες

Οι ξενερωτες αναλυσεις οτι «ειναι δικαιολογημενος ο φοβος του κοσμου» και οτι «πρεπει να πληροφορηθει», ειναι κατι παραπανω απο ψεμα. Η ρατσιστικη προπαγανδα που εγινε για το AIDS απο τις κυβερνησεις και τα Μεσα Μαζικης Ενημερωσης και εδω και σε ολη την υπολοιπη Ευρωπη ειναι που οδηγησε σημερα τον κοσμο να αντιδρα ετσι. Φοβαται γιατι η πληροφορηση που του δινουν δεν εχει καμια σχεση με την πραγματικη προφυλαξη αλλα στηριζεται στην ηθικολογια, τον συντηριτισμο και τον ρατσισμο απεναντι στους φορεις.

Στα πρωτα σταδια της εμφανισης της επιδημιας, στις αρχες της δεκαετιας του '80, ξεκινησαν μια πρωτοφανη ρατσιστικη εκστρατεια φορτωνοντας την ευθυνη πρωτα στους μαυρους και στους μεταναστες απο την Αφρικη και τον τριτο κοσμο, και μετα στις «ομαδες υψηλου κινδυνου», τους ομοφυλοφυλους και στους τοξικομανεις.

Με δυο λογια εριξαν την ευθυνη για την επιδημια σε μια μεριδα της κοινωνιας, σπρωχνοντας συνειδητα τους πιο καταπιεσμενους και κατατρεγμενους ανθρωπους σε περισσοτερη απομονωση. Αντι για ενημερωση για την αναγκη προφυλαξης, το μηνυμα που περασαν μεσα στο κοσμο ηταν μια συντηρητικη ηθικολογια: αποφυγη του σεξ με πολλους, οχι στον πρωκτικο ερωτα, προσηλωση στην οικογενεια και ολα θα πανε καλα.

Οι κινητοποιησεις για το AIDS πρεπει να κλιμακωθουν. Βεβαια, το AIDS κανει διακρισεις, βαρα τους φτωχους κυρια.

Στο ιδιο μοτιβο και οι διαφημισεις του Υπουργειου Υγειας απο την τηλεοραση με τους νεολαιους που παιζουν το παιχνιδι με την μπουκαλα και στα τυφλα διαλεγουν ταιρι, ή με τις φιγουρες που γινονται θρυψαλλα μετα που φευγουν με καποιο αγνωστο απο την δισκοθηκη. Αυτη ειναι η πληροφορηση που εδιναν και συνεχιζουν να δινουν στο κοσμο. Οτι δηλαδη την ευθυνη για το AIDS την εχει αποκλειστικα το ιδιο το ατομο και οι «επιπολαιες πραξεις και κινησεις του».

Τωρα που αποδεικτηκε οτι το AIDS μπορει να κτυπησει τον καθενα (συμφωνα με την Παγκοσμια Οργανωση Υγειας 90% των φορεων ειναι ετεροφυλοφιλοι), προσπαθουν να τα μπαλωσουν και να κρυψουν τις ευθυνες τους, που δεν περιοριζονται μονο στην ελλειψη πληροφορησης αλλα και στην αδιαφορια για την αντιμετωπιση της ιδιας της επιδημιας.

περικοπες που δολοφονουν

Συμφωνα με την Παγκοσμια Οργανωση Υγειας, 14 εκατομμυρια ανδρες, γυναικες και παιδια εχουν προσβληθει απο τον ιο. Καθημερηνα προστιθενται περισσοτερα απο 5.000 νεα κρουσματα σε ολο τον κοσμο. Και αυτο γιατι οι κυβερνησεις θελουν να αποφυγουν να πληρωσουν λεφτα για την υγεια του κοσμου, για ερευνες και φαρμακα για το AIDS. .

Οι ερευνα στην Ευρωπη για αντιμετωπιση της επιδημιας καθηστερησε 5 χρονια γιατι δεν ηταν κερδοφορα αγορα μιας και αφορουσε μονο μια μικρη μεριδα ανθρωπων, και κυριως τους πιο «ευκαταφρονητους», τους ομοφυλοφιλους, τις πουτανες και τους ναρκομανεις. Ο προεδρος της Hoffman La Roche, εταιρειας διαγνωστικων τεστ για μολισμενο αιμα, δηλωνε την Ανοιξη του '86 οτι οι ερευνες θα εξαρτηθουν απο το ποσο θα αυξηθουν τα θυματα του AIDS. «Καταλαβετε παρακαλω οτι ενα εκατομυριο ανθρωποι δεν ειναι τοσο ενδιαφερουσα αγορα» ομολογουσε κυνικα.

Κι ομως το '80 που εμφανιστηκε ο ιος ξοδευονταν παγκοσμια για εξοπλισμους ενα εκατομυριο δολαρια το λεπτο. Στις ΗΠΑ οι δαπανες για εξοπλισμους αυξηθηκαν 7% ενω οι επιδοτηση του Ερευνητικου Κεντρου που εντοπισε πρωτο τον ιο του AIDS μειωθηκε κατα 25%!

Σημερα που η οικονομικη κριση εχει χειροτερεψει ακομα περισσοτερο, το καπιταλιστικο συστημα δεν αποτελει απειλη μονο για την δουλεια και την ευημερια των εργαζομενων αλλα και για την ιδια την υγεια και την ζωη τους. Οι περικοπες στην υγεια οδηγουν στο θανατο χιλιαδες εργαζομενους. Τα σκανδαλα που ξεσπασαν παλιοτερα στη Γαλλια και προσφατα στη Γερμανια με την χρησιμοποιηση μολυσμενου αιματος επιβεβαιωνουν με το πιο δραματικο τροπο αυτη την καπιταλιστικη κτηνωδια. Η γερμανικη επιχειρηση UB Plasma, που ειναι ιδιωτικη, πουλουσε πλασμα σε νοσοκομεια παρολο που ηξεραν οτι πιθανο να ηταν μολυσμενο με τον ιο του AIDS. Ειχαν σταματησει τον ελεγχο στο αιμα για να μειωσουν το κοστος! Για οσους εκαναν μεταγγιση αιματος την τελευταια δεκαετια ξεκινησε ενας φρικτος γολγοθας. Δεκαπεντε εκατομμυρια ανθρωποι πρεπει να κανουν τεστ για AIDS γιατι κανενας δεν μπορει να τους πει αν το αιμα που τους μεταγγισαν ηταν της εταιρειας UB Plasma.

Τετοιες ειναι οι πληροφοριες που πρεπει να φτασουν στους εργαζομενους. Απο αυτα ειναι που πρεπει πρωτα και κυρια να προστατευτουν. Γι' αυτο οι εργαζομενοι αν θελουν να βγαλουν καποιον απο την ζωη τους αυτος πρεπει να ειναι ο καπιταλισμος και οχι ο καθε συναδελφος τους, που ειναι θυμα ενος συστηματος που βαζει πρωτα το κερδος και μετα την υγεια.

Η μονη σιγουρια που μπορει να εχει η ζωη εκατομυριων ανθρωπων ειναι η ανατροπη αυτου του συστηματος - δολοφονου - και το κτισιμο μια σοσιαλιστικης κοινωνιας οπου οι ιδιοι οι εργατες θα προγραματιζουν την παραγωγη και τις δαπανες αλογα με τις πραγματικες αναγκες τους και οχι για το κερδος των λιγων.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΒΙΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΔΕΝ ΛΥΝΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

«Ο θεσμος της οικογενειας οδηγειται σε διαλυση» διαπιστωνουν κυβερνηση, οργανωσεις, μεσα ενημερωσης και ειδικοι. Η βια εχει ξεχειλισει απο τον «παραδεισο» που ολοι αυτοι θεωρουν οτι ειναι η οικογενεια, στα μεσα ενημερωσης.

Η μονη λυση που μπορεσαν να βρουν ειναι ενα νομοσχεδιο που προνοει τρια χρονια φυλακιση για τον ενοχο και προστιμο τριων χιλιαδων λιρων. Το δικαστηριο θα εχει το δικαιωμα να εκδοσει διαταγμα απομακρυνσης του συζυγου για ενα χρονικο διαστημα απο το σπιτι, ενω οσο θα βρισκεται στη φυλακη ο ενοχος μπορει να του κανουν και «θεραπευτικη αγωγη» για να μην επαναλαβει το αδικημα του.

Βεβαια για πρωτη φορα ξεπερνιεται ενα μερος της τεραστιας υποκρισιας πισω απο την οποια κρυβονται οι σεξουαλικες και αλλες πραγματικοτητες της οικογενειακης ζωης, και θεωρειται ο σεξουαλικος εξαναγκασμος της συζυγου σα βιασμος και η μαρτυρια της γυναικας ενισχυτικη.

Αλλα κατα τα αλλα η φιλοσοφια πισω και απο αυτο το νομοσχεδιο ειναι οτι την αποκλειστικη ευθυνη τη φερουν καποια «προβληματικα» ατομα , και οχι οι αθλιες συνθηκες μεσα στις οποιες ειναι αναγκασμενο να ζει ενα μεγαλο μερος της εργατικης ταξης.

Το κρυψιμο της πραγματικης μιζεριας, ανεχειας και καταπιεσης πισω απο τον μυθο της εργατικης οικογενειας σαν το βασιλειο της ελευθεριας, της ζεστασιας και της θαλπωρης δεν αντεχει στις πραγματικοτητες της οικονομικης κρισης και της επιθεσης στο βιοτικο επιπεδο των εργαζομενων. Οι καθημερινες πιεσεις πανω στους εργαζομενους μεγαλωνουν την συχνοτητα του ξυλοφορτωματος γυναικων απο τους αντρες τους, της κακομεταχειρησης παιδιων απο τους γονεις, της σκληροτητας απεναντι στα ηλικιωμενα ατομα. Πραξεις οι οποιες συνηθως δεν γινονται γνωστες, γιατι τα ιδια τα θυματα αισθανονται οτι δεν εχουν

αλλη εκλογη. Οτι δεν μπορουν να κανουν χωρις την οικογενειακη κολαση, επειδη δεν μπορουν να αντεξουν την μοναξια μεσα στην ακομα πιο εχθρικη κολαση της ανταγωνιστικης καπιταλιστικης κοινωνιας. Αλλα και επειδη δεν μπορουν, ιδιως οι γυναικες, να τα βγαλουν περα οικονομικα και να ζησουν μονες τους ή με τα παιδια τους.

Για ολα αυτα, το νομοσχεδιο δεν προσφερει καμμια λυση. Ειναι πολυ αμφιβολο αν ο φοβος της τιμωριας θα ελαττωσει την βια, ενω ειναι πραγματικα γελοια η ελπιδα οτι η φυλακη και η «θεραπευτικη αγωγη» μεσα στην φυλακη θα βοηθησει τον φυλακισμενο. Η φυλακη θα χειροτερεψει τα ψυχολογικα του προβληματα, και στις εργατικες οικογενειες, οπου κυριως υπαρχει το προβλημα, θα εχει τραγικα οικονομικα αποτελεσματα. Η γυναικα που ο ανδρας της την δερνει ή την βιαζει χρειαζεται πρωτα και κυρια την οικονομικη ανεση να μπορει να τον εγκαταλειψει οταν το θελησει. Και το νομοσχεδιο δεν καλυπτει καθολου αυτη την αναγκη.

Η οικονομικη βια πανω στους εργαζομενους ειναι η πηγη και η αιτια της φυσικης βιας μεσα στην οικογενεια. Αυτη την οικονομικη βια που δεν την πολεμαει ουτε κατα ενα χιλιοστο το νομοσχεδιο, πρεπει να πολεμησουν τα ιδια τα θυματα της, οι εργαζομενοι.

Μυριανθη Λοϊζου

εργατικη δημοκρατια

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΣΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ

κοινος αγωνας ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων εργατων

Οι εργαζομενοι στα Ηνωμενα Εθνη κατεβηκαν στις 11 Νιοβρη σε 2ωρη σταση εργασιας επειδη η διευθυνση προκειται να απολυσει περισσοτερο απο το 50% του προσωπικου. Στα Ηνωμενα εθνη εργαζονται σημερα, 320 ελληνοκυπριοι και 60 τουρκοκυπριοι, μελη της ΠΕΟ, ΣΕΚ, ΕΝΥΚΑ(ΠΑΣΥΔΥ) και ΤΟΥΡΚΣΕΝ.

Στη σταση συμμετειχαν ολοι. Οι ελληνοκυπριοι εκαναν πικεττοφορια στην ελληνικη εισοδο του αεροδρομιου της Λευκωσιας, που ειναι το αρχηγειο των Η.Ε, και οι τουρκοκυπριοι στη εισοδο που βρισκεται στο βορρα.

Η επιθεση της διευθυνσης δεν σταματα μονο στις απολυσεις. Οσοι δεν θ' απολυθουν θα πρεπει να δεχτουν να μειωθουν οι μισθοι τους και να αυξηθουν τα καθηκοντα τους. Για παραδειγμα τωρα θελουν οι οδηγοι να να κανουν και το φορτωμα και ξεφορωμα των αυτοκινητων, ενω οι θελουν να κανουν τους σερβιτορους και βοηθους στην κουζινα. Οπως μας ειπαν οι απεργοι πριν μερικα χρονια αν καποιος σερβιτορος ανακατευοταν στην κουζινα τοτε θα ηταν παραπτωμα και ισως και λογος απολυσης γιατι οι σερβιτοροι πρεπει να ειναι καθαροι και καλοσιδερωμενοι και γενικως να μην μεταφερουν την ατμοσφαιρα της κουζινας στην τραπεζαρια.

Παχια λογια οι συντεχνιακοι

Παρολο που η σταση εργασιας ηταν καθολικη, οι συντεχνιακοι δεν προσπαθησαν να την οργανωσουν για και να κρατησουν το ηθικο και την αγωνιστικοτητα των εργαζομενων ψηλα.

Η αγωνιστικοτητα των συντεχνιακων περιοριζονταν σε μαχητικες και απειλητικες δηλωσεις ακομα και μπροστα στις τηλεοπτικες καμερες οτι "θα κανουμε και 48ωρες απεργιες και επ' αοριστον» αλλα στην πραγματικοτητα ηταν συγκρατημενοι και δεν ηθελαν να τραβηξουν το σχοινι προς την συγκρουση με την διευθυνση. Ετσι δεν οργανωσαν ουτε και στοιχειωδη περιφρουρηση και αυτοκινητα μπαινοβγαιναν απο την πυλη των Ηνωμενων Εθνων. Οπως μας ειπαν οι ιδιοι οι απεργοι πριν κατεβουν στην σταση ειχαν ετοιμασει ηδη το μεσημεριανο φαγητο για τους αξιωματουχους των Ηνωμενων Εθνων και ειχαν καθαρισει τους χωρους. Κανεις, εκτος απο τους ιδιους δεν θα καταλαβε οτι εκαναν σταση εργασιας.

Σκληρη η διευθυνση

Η εκπροσωπος της εργοδοσιας Μαθιους απειλουσε τους εργαζομενους οτι αν επαιρναν μερος στην απεργια θα απολυονταν. Οι εργαζομενοι μας ειπαν "*οτι ειναι αυταρχικη και οτι απο τοτε που ηρθε χειροτερεψαν και τα προβληματα*". Αρνιοταν να διαπραγματευτει με τους εκπροσωπους των εργατων και δεν ειχε κανενα προβλημα να παραβιαζει την συμβαση εργασιας.

Το θεμα εφτασε μεχρι την βουλη και επεμβηκε ο ιδιος ο υπουργος εργασιας. Αργοτερα η Μαθιους αναγκαστηκε να δεχτει να συναντηθει και με τους εκπροσωπους των εργαζομενων. Μεχρι αυτη τη στιγμη παρεμενε ανενδοτη στην αποφαση για τις απολυσεις.

Η σταση της ηγεσιας των συντεχνιων της αφεσε πολλα περιθωρια για να το παιζει ετσι σκληρα. Αντι να επιμενουν σε ενα ξεκαθαρο οχι στις απολυσεις εβαζαν θεμα να τους δωσει η διευθυνση γραπτες και ακριβεις εξηγησεις ποιους και γιατι θελει να απολυσει και να το συζητησουν. Βεβαια η Μαθιους δεν εχει κανενα προβλημα να δικαιολογησει τις απολυσεις και να δωσει και καποιες αποζημιωσεις για να ανοιξει τον δρομο για περισσοτερες απολυσεις και κτυπηματα των εργαζομενων.

Αγωνας και οργανωση απο τα κατω.

Η μαχη των εργαζομενων στα Ηνωμενα Εθνη δεν εχει τελειωσει ακομα. Αν ομως οι εργαζομενοι δεν αντιδρασουν αμεσα και συνεχισουν στον ιδιο υποχωρητικο δρομο κινδυνευουν να εχουν τη τυχη που ειχαν οι ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι συναδελφοι τους που δουλευαν στις Βρεττανικες βασεις. Και εκει οταν αρχισαν οι απολυσεις οι συντεχνιακοι ειπαν ας το συζητησουμε και ας δεχτουμε καποιες απολυσεις για να σωθουν οι υπολοιποι και εφτασαν απο τις 8000 που εργαζονταν στις βασεις σημερα να απασχολουνται μονο μερικες δεκαδες.

Η διευθυνση των Ηνωμενων Εθνων θελει μια δυναμικη απαντηση απο ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους εργαζομενους. Μια μαχητικη απαντηση με απεργια διαρκειας και κινητοποιησεις που να ευαισθητοποιησουν την υπολοιπη εργατικη ταξη που σημερα σημαντικα κομματια της αντιμετωπιζουν τον κινδυνο απολυσεων, και στο νοτο και στο βορρα. Ο κοινος αγωνας ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων εργαζομενων στα Ηνωμενα Εθνη ειναι απαραιτητος γιατι μονο ετσι θα μπορεσουν να κερδισουν. Ταυτοχρονα ετσι δινεται και μια καλη ευκαιρια για να αναπτυχθει η φιλια και η εμπιστοσυνη στους εργαζομενους των δυο κοινοτητων.

Οι αγωνιστες εργατες των Ηνωμενων Εθνων πρεπει να πιεσουν την ηγεσια των συντεχνιων να σταματησει τις υποχωρησεις και να οργανωσει τον αγωνα. Μπορουν και πρεπει να παρουν την πρωτοβουλια οι ιδιοι και να καλεσουν Γενικες Συνελευσεις για να οργανωσουν την αντισταση τους και να δεσμευσουν την ηγεσια των συντεχνιων σε μια αγωνιστικη, ταξικη απαντηση στις επιθεσεις της εργοδοσιας.

Αγγελικη Μιχαηλ

ΤΟ ΑΠΑΡΧΑΪΤ ΠΕΘΑΙΝΕΙ, ΑΛΛΑ...

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η συμφωνια που υπογραψε ο Μαντελα με τον ΝτεΚλερκ δινει στους μαυρους πολυ λιγοτερα απο αυτα που χρειαζονται

Η προσφατη συνταγματικη συμφωνια μεταξυ του Μαντελα και του Ντε Κλερκ θα σημανει το τελος του απαρτχαΐντ στην Ν. Αφρικη. Στις εκλογες του επομενου Απριλη οι μαυροι θα ψηφισουν για πρωτη φορα, και ο επικρατεστερος για εκλογη στην προεδρια ειναι ο μαυρος ηγετης Νελσον Μαντελα.

Οι εκλογες θα ειναι μια νικη των εκατονταδων χιλιαδων μαυρων που πολεμησαν το ρατσιστικο συστημα που υποβιβαζε με νομους τους μαυρους σε πολιτες δευτερης και τριτης κατηγοριας. Ειναι νικη των μαθητων που ξεσηκωθηκαν στην περιφημη εξεγερση του Σοβετο το 1976. Ειναι νικη ολων εκεινων που οργανωναν την αντισταση και τις εξεγερσεις στις περιοχες των μαυρων.

Αλλα, πανω απο ολα, θα ειναι μια νικη της μαυρης εργατικης ταξης. Των εργατων που οργανωθηκαν στις πρωτες συντεχνιες των μαυρων την δεκαετια του 20, και που, παρα την καταπιεση και τις απαγορευσεις, εχτισαν τις συγχρονες συντεχνιες που τωρα εχουν πανω απο ενα εκατομμυριο μελη.

Ο καπιταλισμος γεννησε και το απαρτχαΐντ και την εργατικη ταξη που σημερα εχει την δυναμη να το θαψει.

Οταν ανακαλυθηκαν διαμαντια και χρυσος στο τελος του περασμενου αιωνα, οι λευκοι καταλαβαν οτι για να τα εκμεταλλευτουν χρειαζονταν φτηνη και πειθαρχημενη εργατικη δυναμη. Ετσι πηραν την γη απο τους μαυρους, εβαλαν νεες φορολογιες για να τους υποχρεωσουν να δουλεψουν σαν εργατες, και θεσπισαν ρατσιστικους νομους για να τους ελεγχουν. Συγκεντρωναν τους μαυρους εργατες ορυχειων σε πραγματικα στρατοπεδα-φυλακές, οπου ζουσαν κατω απο φρικτες και εξευτελιστικες συνθηκες.

Τα κερδη για τους ντοπιους λευκους επιχειρηματιες και τις ξενες εταιρειες ανεβηκαν στα υψη.

ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ

Ομως η ιδια η επιτυχια του συστηματος εφερε και την κριση του. Στη δεκαετια του '40 ειχε πια δημιουργηθει μια μεγαλη και δυνατη εργατικη ταξη απο μαυρους εργατες. Για να γλυτωσουν απο την βιαιη αντιδραση τους στην εκμεταλλευση τα λευκα αφεντικα ειτε επρεπε να κανουν καποιες παραχωρησεις, ειτε να τους καταπιεσουν ακομα πιο σκληρα.

Η αρχουσα ταξη διαλεξε την καταπιεση, με το απαρτχαΐντ. Οι μαυροι δεν ειχαν την ψηφο, ουτε κανενα αλλο δικαιωμα. Χρειαζονταν ειδικες αδειες για να μετακινηθουν ή να κατοικησουν σε καποιο μερος της ιδιας τους της χωρας - αδειες που τις εχαναν οταν τους απελυαν τα αφεντικα. Το αν μπορουσε κανεις να κανει το μπανιο του σε μια παραλια εξαρτωνταν απο το χρωμα του δερματος του.

Αλλα μεσα στην δεκαετια του 70, η ικανοτητα του απαρτχαΐντ να κρατα υποταγμενους τους μαυρους και ψηλα τα κερδη αρχισε να καταρρεει. Απο την μια ηταν η οικονομικη κριση, απο την αλλη η ηρωϊκη αντισταση των μαυρων, ιδιαιτερα με τις τεραστιες απεργιες εκεινης της περιοδου.

Ομως, παρολη την ικανοποιηση μας οταν ακουμε οτι οι 60,000 ελληνοκυπριοι της Νοτιας Αφρικης - κομματι της λευκης αρχουσας ταξης - θελουν να ερθουν αρον-αρον στην Κυπρο, η αρχουσα ταξη δεν εχει ηττηθει. Η τωρινη συμφωνια για το συνταγμα και τις εκλογες δεν πλησιαζει καν ουτε αυτο που μπορουσε να γινει, ουτε αυτο που χρειαζονται οι μαυροι.

Ακροδεξιες δυναμεις, αναμεσα τους καθαροαιμοι ναζιστες και το κινημα Ινκαθα του Μπουτελεζι, που με την υπουλη υποστηριξη του κρατους των λευκων, αρχισε εδω και καιρο τις συγκρουσεις στις γειτονιες των μαυρων που εχουν ως τωρα κοστισει την ζωη 12,000 μαυρων, απειλουν με εμφυλιο πολεμο. Συμφωνα με δημοσκοπησεις δεν τους υποστηριζει πανω απο 11% του πληθυσμου, ομως ειναι καλα οργανωμενοι, οπλισμενοι και αποφασισμενοι.

Ακομα και αν οι εκλογες γινουν χωρις προβληματα, και εκλεγει με μεγαλη πλειοψηφια το Αφρικανικο Εθνικο Κογκρεσσο του Μαντελα, η συμφωνια προβλεπει οτι το Εθνικο Κομμα του Ντε Κλερκ, το κομμα που δημιουργησε και στηριξε το απαρτχαΐντ, που φυλακισε βασανισε και δολοφονησε αγωνιστες του κινηματος για την δημοκρατια, θα συμμετεχει στην κυβερνηση για τα επομενα πεντε χρονια. Οποιο κομμα παρει πανω απο 5% των ψηφων, θα συμμετεχει στο υπουργικο συμβουλιο! Ετσι, μπορει να συμμετεχουν στην κυβερνηση και οι ακροδεξιοι υποστηρικτες της συνεχισης του απαρτχαΐντ.

«ΨΗΦΟΣ ΧΩΡΙΣ ΦΑΪ»

Το σπουδαιοτερο ομως ειναι, οτι τα πραγματικα προβληματα των μαυρων δεν θα λυθουν.

Επισημα η ανεργια στους μαυρους φτανει το 46%, παρα πολλοι δεν εχουν ουτε μια καλυβα για να μεινουν.

Απο την αλλη, λιγες τεραστιες εταιρειες, ντοπιες και ξενες, κυριαρχουν στην οικονομια της χωρας, και ενδιαφερονται μονο για τα κερδη τους.

Και ομως, ο Μαντελα και το ΑΕΚ δηλωνουν οτι δεν προκειται να πειραξουν το μεγαλο κεφαλαιο. Υποστηριζουν την μικτη οικονομια οπου η κυβερνηση δουλευει «μαζι με το κεφαλαιο, και χρησιμοποιει την επιρροη της για το καλο του τοπου». Το ΑΕΚ εχει κιολας δηλωσει πως μετα τις εκλογες οι αυξησεις θα ειναι μικροτερες απο τον πληθωρισμο.

Ετσι μπορει ο ρατσισμος να φυγει απο τους νομους, θα παραμεινει ομως στην καθημερινη ζωη. Οι μαυροι θα «δικαιουνται» πια να αγορασουν οποιο σπιτι θελουν, αλλα θα συνεχισουν να μην εχουν τα λεφτα για να το κανουν, ενω οι λευκοι θα συνεχισουν να τα εχουν. Οπως ειπε ενας συνδικαλιστης της συντεχνιας υφαντουργων στο Κεηπ Ταουν *«η οικογενεια μου εδωσε το αιμα της για την ελευθερια. Αλλα δεν θα ειναι αρκετο αν εχουμε απλα μια ψηφο και δεν εχουμε φαϊ, μια ψηφο και μια καλυβα, μια ψηφο, χωρις νοσοκομειο. Ο αγωνας συνεχιζεται».*

Ο ιδιος αγωνας που εδωσε την χαριστικη βολη στο απαρτχαΐντ ειναι εκεινος που μπορει να πετυχει αυτο που δεν προσπαθει να πετυχει ο Μαντελα και το ΑΕΚ. Οχι μονο να νικησει την ακρα δεξια, αλλα να παρει τον ελεγχο της οικονομιας απο τις μεγαλες επιχειρησεις, και να τον δωσει στους μαυρους εργατες.

Αγγελος Νικολαου